31998R2848

31.12.1998. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 358/17

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2848/98

(1998. gada 22. decembris),

ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 2075/92 piemērošanai attiecībā uz piemaksu sistēmu, ražošanas kvotām un īpašo atbalstu, kas piešķirams ražotāju grupām jēltabakas nozarē

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2075/92 par jēltabakas tirgus kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1636/98 ([2]), un jo īpaši tās 7. pantu, 9. panta 5. punktu, 11. pantu, 14.a pantu, 17. panta 5. punktu un 27. pantu,

tā kā ar Regulu (EK) Nr. 1636/98 ieviesta būtiska reforma jēltabakas nozarē, lai uzlabotu tās ekonomisko stāvokli; tā kā šajā reformā paredzēts mainīt Kopienas atbalsta apjomu atkarībā no produkta kvalitātes, kā arī paredzēta lielāka elastība un vienkāršība kvotu sistēmā, stingrāka kontroles kārtība un lielāka vērība sabiedrības veselības un vides aizsardzības prasībām;

tā kā, ņemot vērā šo reformu, jāpieņem sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi; tā kā, lai vienkāršotu tiesību aktus lauksaimniecības jomā, ar vienu regulu būtu jāaizstāj Komisijas Regula (EEK) Nr. 3478/92 ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1578/98 ([4]), Komisijas Regula (EEK) Nr. 84/93 ([5]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 621/96 ([6]), un Komisijas Regula (EK) Nr. 1066/95 ([7]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1578/98;

tā kā saistībā ar ražotāju grupu atzīšanas nosacījumiem būtu jānosaka minimālais lielums procentos, kas izsaka attiecību starp daudzumiem kvotas paziņojumos un dalībvalsts garantijas slieksni; tā kā ražotāju grupu atzīšanas nolūkā dalībvalstij būtu jāvar palielināt kvotas paziņojumu procentu savā teritorijā un jānosaka minimālie atzīšanas nosacījumi attiecībā uz ražotāju skaitu;

tā kā būtu jānosaka atzīšanas prasības ražotāju grupām, lai tās varētu pretendēt uz īpašo atbalstu;

tā kā, lai ņemtu vērā tirgus struktūras, jānosaka, ka ražotājs var būt tikai vienas grupas biedrs; tā kā, lai atvieglotu pāreju, ražotājiem, kuri ir vairāk nekā vienas grupas biedri, būtu jādod iespēja izstāties no grupām līdz 1999. gada 31. janvārim;

tā kā, ņemot vērā Regulas (EEK) Nr. 2075/92 12. panta nolūkus, un jo īpaši, lai novērstu konkurences traucējumus un kontrolētu grūtības, ražotāju grupas būtu jāizslēdz no iesaistīšanās pirmapstrādē;

tā kā, lai nodrošinātu administratīvās kārtības vienveidību, jāizklāsta noteikumi par atzīšanas pieteikumiem, atzīšanas piešķiršanu un tās atsaukšanu, kā arī par atzīšanas prasību pārraudzību;

tā kā būtu jāievieš kārtība, kādā apstiprināmi ražošanas uzņēmumi, kuriem atļauts parakstīt audzēšanas līgumus, šāds apstiprinājums būtu jāatceļ, ja noteikumi netiek ievēroti, un būtu jāizklāsta īpaši nosacījumi, kas reglamentē tabakas ražošanu dalībvalstī;

tā kā piemaksas piešķiršanas nolūkā katrai tabakas šķirņu grupai, pamatojoties uz tradicionālajiem ražošanas apgabaliem, būtu jānosaka atzītie ražošanas apgabali; tā kā, ņemot vērā Francijas komūnu relatīvi nelielās platības, šie apgabali Francijā būtu jānosaka, pamatojoties drīzāk uz kantoniem, nevis uz komūnām; tā kā dalībvalstīm būtu jāļauj ierobežot ražošanas apgabalus, jo īpaši lai uzlabotu kvalitāti;

tā kā jāprecizē galvenie punkti, kas iekļaujami audzēšanas līgumos; tā kā līgumi jāslēdz par vienu ražu, lai varētu ņemt vērā turpmākās pārmaiņas tirgū; tā kā būtu jānosaka pietiekami agri līgumu slēgšanas un reģistrācijas beigu datumi, lai jau pašā ražas gada sākumā ražotājiem dotu garantijas par to, ka nākamajai ražai paredzams stabils noiets, bet pārstrādātājiem – par to, ka piegādes būs regulāras;

([1]) OV L 215, 30.7.1992., 70. lpp.
([2]) OV L 210, 20.7.1998., 23. lpp.
([3]) OV L 351, 2.12.1992., 17. lpp.
([4]) OV L 206, 23.7.1998., 19. lpp.
([5]) OV L 12, 20.1.1993., 5. lpp.
([6]) OV L 89, 10.4.1996., 8. lpp.
([7]) OV L 108, 13.5.1995., 5. lpp.

tā kā, ja audzēšanas līgums ir noslēgts ar ražotāju grupu, efektīvas pārvaldības un kontroles nolūkos jāpaziņo arī būtiskās ziņas par katru atsevišķo ražotāju;

tā kā piemaksas drīkst izmaksāt tikai pēc tam, kad veiktas piegāžu pārbaudes, lai garantētu, ka attiecīgās darbības patiešām ir veiktas un kvotu režīms ir ievērots; tā kā tomēr būtu jāparedz, ka ražotājiem izmaksājams avanss 50 % apjomā no maksājamās piemaksas, ar noteikumu, ka ir iesniegts atbilstīgs nodrošinājums; tā kā, lai varētu izmaksāt avansus tām grupām, kas nespēj segt nodrošinājumu izmaksas, būtu jāatļauj izmantot īpašo atbalstu, lai segtu šīs izmaksas;

tā kā būtu jāizveido neobligāta izsoļu sistēma audzēšanas līgumiem, ko dalībvalstis varētu izmantot, lai līguma cenās atspoguļotu tirgus nosacījumus;

tā kā Regulā (EEK) Nr. 2075/92 paredzēts, ka dalībvalstis izmaksā piemaksu tieši ražotājiem un ka ražotāji var uz nākamo ražu pārnest savu virsnormas produkciju līdz pat 10 % no viņiem piešķirtās kvotas;

tā kā jēltabakai, par kuru var pretendēt uz atbalstu, jābūt ar tirgus prasībām atbilstīgu kvalitāti un bez noteiktām īpašībām, kas kavē normālu tirdzniecību;

tā kā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 9. pantu ieviesta kvotu sistēma dažādām tabakas šķirņu grupām; tā kā termiņi kvotu piešķiršanai jānosaka pietiekami agri, lai ļautu ražotājiem, cik vien iespējams, to ņemt vērā, ražojot tabaku;

tā kā piemaksu veido nemainīgā daļa, mainīgā daļa un īpašais atbalsts, bet attiecība starp piemaksas dažādajām daļām var mainīties atkarībā no šķirnes un ražotājas dalībvalsts; tā kā nemainīgā daļa maksājama par lapu tabakas daudzumu, ko ražotāji piegādā pirmapstrādātājiem neatkarīgi no kvalitātes atšķirībām ar noteikumu, ka obligātās kvalitātes prasības ir izpildītas; tā kā, lai veicinātu Kopienas produkcijas kvalitātes uzlabošanos un vērtības palielināšanos, ražotāju grupai jāmaksā tās biedriem piemaksas mainīgā daļa pēc to tirgus cenu salīdzināšanas, kas iegūtas par katru partiju, kuru piegādājuši grupas atsevišķie biedri; tā kā, lai nodrošinātu, ka šī sistēma darbojas efektīvi, mainīgā piemaksa, kas vienāda ar nulli, jāattiecina uz tām partijām, kuras pārdotas par cenu, kas ir starp minimālo cenu un minimālo cenu, kurai pieskaitīti 50 % par katru šķirņu grupu;

tā kā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 9. panta 3. punktu ražotājiem ir jāpiešķir ražošanas kvotas proporcionāli vidējam tabakas daudzumam, kas piegādāts pārstrādei triju gadu laikā pirms jaunākās ražas, un šādi piešķirtām kvotām ir jābūt derīgām trīs gadus; tā kā noteikta daudzuma piešķīrums, kas dod tiesības uz piemaksu par attiecīgo ražu, nenozīmē, ka ir iegūtas jebkādas tiesības uz turpmākajiem gadiem;

tā kā piemaksa būtu jākoriģē, ja piegādātās tabakas mitruma procents vairāk nekā par 4 % pārsniedz katrai šķirņu grupai noteikto mitruma procentu, kas noteikts, balstoties uz pamatotām kvalitātes prasībām un nolūkā vienkāršot pārbaudes piegāžu laikā; lai noteiktu mitruma saturu, būtu jānosaka paraugu lielumi un to ņemšanas biežums kopā ar metodi koriģētā svara aprēķināšanai;

tā kā katrā dalībvalstī būtu jānosaka valsts kvotas rezerves, lai palielinātu kvotu piešķiršanas kārtības elastību, iedrošinātu ražotājus pievērsties citu kultūraugu audzēšanai un atvieglotu lauksaimniecību pārstrukturēšanu dalībvalstīs; tā kā šīs valsts rezerves būtu jāveido no kvotām, kas atbrīvotas, piemērojot lineāru samazinājumu visām ražotājiem piešķirtajām kvotām, un tā, ka dalībvalsts var piemērot lineāru samazinājumu tiem daudzumiem, kas ierakstīti ražošanas kvotas paziņojumos un kas tiek pastāvīgi pārnesti, kopā ar kvotām, kuras nav ietvertas noslēgtajos audzēšanas līgumos, izņemot daudzumus, kas ierakstīti ražošanas kvotu paziņojumos un kas pārnesti uz laiku;

tā kā laika posms, kādā pārstrādātājiem piegādājama tabaka, būtu jāierobežo (bet tas var būt atšķirīgs pēc vajadzības šķirņu grupām), lai novērstu krāpniecisku uzkrājumu pārnešanu no vienas ražas uz otru;

tā kā jānosaka kārtība, kādā aprēķina kvotu ražotājiem, kas sākuši audzēt tabaku vai kas palielinājuši savu kvotu;

tā kā, lai novērstu krāpšanu, būtu jāizklāsta nosacījumi, kas reglamentē piemaksu maksājumus un iepirkuma cenas; tā kā tomēr dalībvalstu kompetencē ir noteikt turpmāku pārvaldību un kontroles kārtību, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 2075/92 17. panta 1. punktu;

tā kā ir vajadzīgi noteikumi, lai ņemtu vērā gadījumus, kad tabaku pārstrādā citā dalībvalstī, nevis dalībvalstī, kurā tabaka ir ražota; tā kā šādos gadījumos minētās jēltabakas daudzums būtu jāpārņem dalībvalstī, kurā tā ražota, lai labumu gūtu minētās dalībvalsts ražotāji;

tā kā ražošanas kvotas paziņojumi ražotājiem būtu jāizsniedz, pamatojoties uz viņu veiktajām tabakas piegādēm no atskaites gados iegūtajām ražām; tā kā dalībvalstīm jāvar palielināt daudzumus, kas jāņem vērā attiecībā uz noteiktiem ražotājiem, kuri darbojas īpašos apstākļos;

tā kā ražai piemērojamie sliekšņa daudzumi var pārsniegt tos, kas dažām šķirņu grupām noteikti par iepriekšējo ražu, ja samazinās daudzumi, kas noteikti citām grupām; tā kā papildu daudzumi būtu jāsadala starp ieinteresētajām pusēm, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņemot vērā zināmas prioritātes, kas jānosaka dalībvalstīm atbilstīgi to situācijai;

tā kā būtu jāatļauj pārnest ražošanas kvotas vienas šķirņu grupas ietvaros vai nu uz gadu vai pastāvīgi un būtu jānosaka prioritātes tiesības starp ražotājiem, lai veicinātu kvotu pārnešanu starp ražotājiem, kas ir vienas ražotāju grupas biedri; tā kā, aprēķinot kvotu katram ražotājam, nebūtu jāņem vērā daudzumi, kas piegādāti kā daļa no katru gadu veiktā pārnesuma;

tā kā būtu jāņem vērā fakts, ka ražošanas vienību kopīgi var izmantot vienas ģimenes locekļi, jo īpaši attiecībā uz minimālajiem daudzumiem ražošanas kvotas paziņojumā un uz krāpšanas novēršanu;

tā kā brīvprātīga ražošanas kvotu maiņa starp ražotājiem var atvieglot ražošanas racionalizāciju;

tā kā jāparedz iespēja atrisināt jebkādus strīdus ar apvienoto komiteju starpniecību;

tā kā būtu jānosaka kvotu atpirkšanas sistēma ar atbilstīgu garantijas sliekšņu samazinājumu, lai atvieglotu brīvprātīgu aiziešanu no individuālo ražotāju sektora; tā kā, neskarot iespējamos grozījumus nākotnē, jānosaka summas, uz kādām var pretendēt ražotāji, kuru kvotas tiek atpirktas; tā kā, lai, cik vien iespējams, uzturētu ražošanu tajā pašā ražošanas nozarē, jānosaka prioritātes tiesības starp ražotājiem to kvotu iepirkšanai, kas tiek piedāvātas saskaņā ar atpirkšanas sistēmu;

tā kā pareizas pārvaldības, caurskatāmības un verificēšanas nolūkā ražotājiem, kas nav ražotāju grupas biedri, visa tabaka no vienas ražas, kura iegūta no attiecīgās šķirņu grupas, jāpiegādā vienam pārstrādātājam, maksājumi ražotāju grupām un pirmapstrādātāju veiktie iepirkuma cenas maksājumi ražotājiem jāveic tikai caur banku vai ar pasta pārvedumu uz viena rēķina, kas saistīts ar individuālo ražotāju maksājumiem, kā arī par katram ražotājam piešķirto kvotu jāpaziņo atklātībā;

tā kā Regulas (EEK) Nr. 2075/92 4.a panta 5. punktā paredzēts, ka īpašais atbalsts, kas nepārsniedz 2 % no kopējās piemaksas, jāizmaksā ražotāju grupām un ka jāsaglabā maksimālais procentuālais daudzums, lai nodrošinātu, ka ražotāju grupas pareizi veic tām uzticētos uzdevumus, jo īpaši pasākumus vides aizsardzības uzlabošanai;

tā kā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 17. panta 1. punktu dalībvalstīm jālemj par pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem par jēltabaku; tā kā kontroles pasākumiem tomēr jāatbilst noteiktām prasībām, lai nodrošinātu, ka to piemērošana ir vienāda visās dalībvalstīs, pamatojoties uz integrētu administrācijas un kontroles sistēmu, kas paredzēta Padomes 1992. gada 27. novembra Regulā (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu noteiktām Kopienas atbalsta programmām ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 820/97 ([2]), un Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulā (EEK) Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai attiecībā uz noteiktām Kopienas atbalsta programmām ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1678/98 ([4]);

tā kā dažās dalībvalstīs pārbaudes biežāk veic tabakas piegādes vietā, nevis tur, kur to pārstrādā; tā kā šādas pārbaudes uzskatāmas par neatbilstīgām; tā kā jānosaka vietas, uz kurām jāpiegādā tabaka, kā arī veicamās pārbaudes;

tā kā efektīvi jāpārrauga atbilstība noteikumiem par Kopienas atbalstu; tā kā saistībā ar to jānosaka sīki izstrādāti kritēriji un tehniskās normas, kas piemērojamas, veicot administratīvas pārbaudes un pārbaudes uz vietas; tā kā, ņemot vērā pieredzi, kas iegūta, veicot pārbaudes uz vietas, būtu jānosaka minimālais pārbaudāmās tabakas procents, izmantojot riska analīzi un faktorus, kas jāņem vērā;

tā kā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 5. panta a) un c) punktu piemaksas piešķir ar nosacījumu, ka lapu tabaka nāk no noteikta ražošanas apgabala un tiek piegādāta, pamatojoties uz audzēšanas līgumu; tā kā šos nosacījumus var viegli apiet, ja netiek veiktas pārbaudes, lai pārliecinātos, ka līgumā deklarētā platība patiešām ir tā, kurā audzē norādīto šķirni; tā kā būtu jānosaka to pārbaužu obligātais skaits, ko dalībvalstis veic kultivētajās platībās, un sekas gadījumā, ja tiek atklāti pārkāpumi; tā kā, ievērojot proporcionalitātes principu, šīm sekām jābūt pietiekami efektīvām, lai atturētu no viltotu deklarāciju iesniegšanas;

([1]) OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp.
([2]) OV L 117, 7.5.1997., 1. lpp.
([3]) OV L 391, 31.12.1992., 36. lpp.
([4]) OV L 212, 30.7.1998., 23. lpp.

tā kā, lai novērstu krāpšanu, lapu tabaka jānodod uzraudzībā tad, kas ražotājs to nogādā pirmapstrādātāja uzņēmumā; tā kā tabakai jāpaliek uzraudzībā, kamēr sākas pārstrāde un sagatavošana tirgum; tā kā ir arī jāpārbauda visa lapu tabaka, ko importē no trešām valstīm un kurai pirmapstrāde un sagatavošana tirgum tiek veikta uzņēmumā, kas pārstrādā Kopienas izcelsmes lapu tabaku;

tā kā ziņām un dokumentiem par pārstrādātājiem un ražotājiem jābūt pieejamiem tādā formā, kas izmantojama veicamajām pārbaudēm;

tā kā būtu jāparedz sekas visiem konstatētajiem pārkāpumiem; tā kā, ievērojot proporcionalitātes principu, šīm sekām jābūt pietiekami biedējošām, lai atturētu no jebkāda nelikumīga Kopienas atbalsta izmantojuma;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar Tabakas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

Definīcijas

1. pants

Šajā regulā:

— "piegāde" nozīmē visas darbības, kas notiek attiecīgajā dienā, ietverot ražotāja veikto jēltabakas nodošanu pārstrādes uzņēmumā saskaņā ar audzēšanas līgumu,

— "ražotāju grupa" nozīmē ražotāju grupu, kas atzīta saskaņā ar 4. pantu,

— "uzkrājumu pārnešana uz laiku" nozīmē ražošanas kvotas paziņojumos ierakstīto daudzumu pārnešanu uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu un ko nevar pagarināt kvotas piešķīruma perioda – trīs gadu – laikā,

— "uzkrājumu pastāvīga pārnešana" nozīmē ražošanas kvotas paziņojumos ierakstīto daudzumu pārnešanu uz laika posmu, kas ir ilgāks par vienu gadu kvotas piešķīruma perioda – trīs gadu – laikā,

— "pirmpircējs" nozīmē uzņēmumu, kas atbildīgs par pirmapstrādi un kas pirmais paraksta audzēšanas līgumu,

— "partija" nozīmē daļu tabakas vai visu tabaku, ko piegādājis ražotājs, kura sadalīta vienā vai vairākās atsevišķās daļās pēc kvalitātes kategorijas, neatkarīgi no tā, vai tā ir nodota atsevišķi vai ne, un kurai ir viegli nosakām svars un mitruma saturs, un kura ir numurēta, lai noteiktu samaksāto iepirkuma cenu un individuālo ražotāju,

— "kontroles sertifikāts" ir dokuments, ko izsniegusi kompetentā kontroles iestāde, apliecinot, ka attiecīgo tabakas daudzumu ir pārņēmis pirmapstrādātājs, ka šis daudzums ir piegādāts saskaņā ar kvotas paziņojumiem, kas piešķirti ražotājiem, un ka šīs darbības ir veiktas saskaņā ar noteikumiem.

II SADAĻA

Ražotāju grupas

I NODAĻA

Atzīšana

2. pants

1. Dalībvalstis atzīst ražotāju grupas pēc tam, kad tās iesniegušas pieteikumus.

2. Ražotāju grupas nedrīkst veikt tabakas pirmapstrādi.

3. Tabakas ražotāji nedrīkst būt iesaistīti vairāk nekā vienā ražotāju grupā.

3. pants

1. Ražotāju grupām jāatbilst šādām prasībām:

a) tās ir izveidotas pēc to biedru iniciatīvas;

b) tās ir izveidotas ar mērķi kopīgi pielāgot ražotāju biedru produkciju, lai tā atbilstu tirgus prasībām;

c) tās pieņem kopīgus noteikumus savu produktu ražošanai un laišanai tirgū, jo īpaši attiecībā uz produkta kvalitāti un audzēšanas prakses izmantojumu, vajadzības gadījumā, iepērk sēklu, mēslojumu un citus ražošanas līdzekļus, un nodrošina, ka to biedri ievēro šos noteikumus;

d) to darbību regulē apvienības statūti, kas ierobežo šo grupu darbības tikai ar jēltabakas ražošanu; saskaņā ar apvienības statūtiem, ražotāju grupas biedru pienākumos ietilpst vismaz:

— tirgot visu savu pārdošanai paredzēto produkciju ar grupas starpniecību,

— ievērot kopīgos ražošanas noteikumus;

e) tiem jābūt kvotas paziņojumiem par daudzumu, kas izteikts tonnās un ir vienāds ar vai lielāks par garantijas sliekšņa procentuālo daudzumu, kas precizēts I pielikumā, dalībvalstij, kurā grupa reģistrēta.

Dalībvalstis var noteikt augstākus procentus un izklāstīt obligātos nosacījumus attiecībā uz ražotāju skaitu;

f) to apvienības statūtos ir noteikumi, kas nodrošina, lai grupas biedri, kas vēlas izstāties no grupas, varētu to darīt:

— pēc tam, kad ir bijuši grupas biedri vismaz vienu gadu pēc tās atzīšanas,

un

— ar nosacījumu, ka tie rakstiski, vēlākais, līdz 31. oktobrim paziņo grupai par savu izstāšanos, sākot ar nākamo ražu. Šos noteikumus piemēro, neskarot valstu tiesību aktus vai noteikumus, kas paredzēti grupas vai tās kreditoru aizstāvībai, īpašos gadījumos, no jebkādām finanšu sekām, kas varētu izrietēt no biedra izstāšanās, vai lai aizkavētu biedra izstāšanos finanšu gada laikā;

g) gan forma, kādā grupa ir izveidota, gan viss tās darbību spektrs nepieļauj nekādu diskrimināciju, kas būtu pretrunā ar kopējā tirgus darbību un Līguma vispārējo mērķu sasniegšanu, un, jo īpaši, jebkādu diskrimināciju, kas saistīta ar pilsonību vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu:

— attiecībā uz ražotāju vai grupu iespējām kļūt par grupu biedriem,

vai

— attiecībā uz to darījumu partneriem;

h) tām ir juridiskas personas statuss vai pietiekama tiesībspēja un rīcībspēja, lai izmantotu tiesības, kā arī pildītu pienākumus saskaņā ar valsts likumiem;

i) tās veic uzskaiti, kas ļauj kompetentajai iestādei veikt pilnu pārbaudi tam, kā grupa izmantojusi īpašo atbalstu;

j) tām nav dominējoša stāvokļa Kopienā, ja vien tas nav nepieciešams saskaņā ar mērķiem, kas noteikti Līguma 38. pantā;

k) to apvienības statūti papildus uzliek saviem biedriem par pienākumu ievērot nosacījumus, kas izklāstīti c) un d) apakšpunktā, vēlākais, sākot no dienas:

— kurā stājas spēkā atzīšana

vai

— kurā tie kļūst par biedriem, ja šī diena ir vēlāk nekā atzīšana.

2. Tirdzniecība ar grupas starpniecību 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē ietver vismaz šādas darbības:

— audzēšanas līgumu noslēgšanu, ko veic grupa savā vārdā un uz sava rēķina, par visu grupas biedru saražoto produkciju,

— visu grupas biedru saražotās produkcijas piegādi, kas sagatavota saskaņā ar kopējiem standartiem, kuri attiecas uz pārstrādātājiem veiktajām piegādēm.

4. pants

1. Dalībvalsts kompetencē ir atzīt ražotāju grupas, kurām to teritorijā ir reģistrētas centrālās mītnes.

2. Attiecīgā dalībvalsts lemj par atzīšanas pieteikumiem 60 dienu laikā, sākot no dienas, kad pieteikums iesniegts, ar nosacījumu, ka ievērotas 3. panta prasības.

3. Dalībvalsts nosaka dienu, no kuras atzīšana stājas spēkā. Tā nedrīkst būt agrāk par dienu, no kura grupa faktiski sāk darboties.

5. pants

1. Katra ražotāju grupa katru gadu līdz 15. novembrim atjaunina informāciju, kas saistīta ar atzīšanu, un paziņo dalībvalstij par visām pārmaiņām, kas notikušas iepriekšējā laika posmā.

2. Ražotāju grupas, kas 15. novembrī atbilst atzīšanas nosacījumiem, var turpināt būt atzītas attiecībā uz nākamā gada ražu.

3. Ražotāju grupas, kas 15. novembrī vairs neatbilst atzīšanas nosacījumiem, līdz 10. panta 1. punktā minēto audzēšanas līgumu noslēgšanas beigu datumam lūdz atzīšanu saskaņā ar 4. pantu, lai turpinātu būt atzītas attiecībā uz minētā gada ražu.

II NODAĻA

A t z ī š a n a s a t s a u k š a n a

6. pants

1. Attiecīgā dalībvalsts atsauc ražotāju grupas atzīšanu:

a) ja īpašais atbalsts ir izmantots mērķiem, kas nav tie, kuri noteikti 40. panta 2. punktā;

b) ja atzīšanas nosacījumi vairs nav izpildīti;

c) ja atzīšana pamatojas uz maldinošu informāciju;

d) ja grupa ieguvusi atzīšanu nepareiziem līdzekļiem;

e) ja Komisija nolemj, ka uz nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām attiecas Līguma 85. panta 1. punkts;

f) ja konstatē, ka piemērojami 51. panta noteikumi.

2. Neskarot 5. panta 2. un 3. punktu, dalībvalsts atsauc atzīšanu, sākot no dienas, kurā atzīšanas nosacījumi vairs nav izpildīti.

Atbalstu, kas maksāts pēc minētās dienas, atgūst kopā ar procentiem, sākot no atbalsta izmaksāšanas dienas, līdz atgūšanas dienai. Piemērojama tāda procentu likme, kas ir spēkā līdzīgām piedziņas operācijām saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

3. Gadījumos, kad atzīšana ir atsaukta nopietnu pārkāpumu dēļ, atgūstamo atbalstu palielina par 30 %.

Šādos gadījumos un gadījumos, kad piemēro 51. pantu, atzīšanu nevar atjaunot 12 mēnešu laikā pēc atsaukšanas.

4. Pēc tam, kad atzīšana ir atsaukta, ražotāju grupai atzīšana jālūdz no jauna.

III SADAĻA

Pirmapstrādātāji

7. pants

1. Dalībvalstis, kuru teritorijā pirmapstrādātāji darbojas, ir atbildīgas par to pirmapstrādātāju apstiprināšanu, kam atļauts parakstīt audzēšanas līgumus.

2. Attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 6. panta 2. punktu lemj par apstiprinājumu pieteikumu 60 dienu laikā no dienas, kad iesniegts pieteikums, un nosaka dienu, no kuras apstiprinājums, ja to pieņem, stājas spējā. Pirmapstrādātāja apstiprinājums nevar būt datēts agrāk par pieteikuma iesnieguma dienu.

3. Dalībvalsts atsauc pirmapstrādātāja apstiprinājumu, sākot no nākamās ražas, ar dienu, kurā viens vai vairāki apstiprinājuma noteikumi vairs nav ievēroti, vai gadījumā, kas paredzēts 55. pantā.

IV SADAĻA

Piemaksu sistēma

I NODAĻA

Ražošanas apgabali

8. pants

Ražošanas apgabali, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 2075/92 5.a pantā, katrai šķirņu grupai ir tie, kas noteikti šīs regulas II pielikumā.

Dalībvalstis var noteikt vēl vairāk ierobežotus apgabalus, jo īpai rūpējoties par kvalitāti. Ierobežoti ražošanas apgabali nedrīkst pārsniegt administratīvas vienības platību vai, Francijas gadījumā, kantonu.

II NODAĻA

Audzēšanas līgumi

9. pants

1. Audzēšanas līgumus, kā minēts Regulas (EEK) Nr. 2075/92 5.c pantā, noslēdz starp pirmapstrādātāju, no vienas puses, un ražotāju grupu vai individuālo ražotāju, kas nav grupas biedrs, no otras puses.

2. Audzēšanas līgumus noslēdz par šķirņu grupu. Tie uzliek pirmapstrādātājam saistības pieņemt lapu tabakas piegādi tādā daudzumā, kāds paredzēts līgumā, bet individuālajam ražotājam, kurš nav grupas biedrs, vai ražotāju grupai audzēšanas līgumi uzliek saistības piegādāt pirmapstrādātājam minēto daudzumu līdz apjomam, kādu pieļauj viņa faktiskā produkcija.

3. Audzēšanas līgumos jāietver vismaz šādas precīzas ziņas:

a) līgumslēdzējas puses;

b) atsauce uz ražotāja kvotas paziņojumu;

c) tabakas šķirņu grupa, uz ko attiecas līgums, un, vajadzības gadījumā, tabakas šķirne;

d) maksimālais daudzums, kas jāpiegādā;

e) precīza vieta, kur tabaku ražo (ražošanas apgabals, kā minēts 1. pantā, province, administratīvais rajons, zemes gabala identifikācija saskaņā ar integrēto kontroles sistēmu, kas minēta 43. pantā);

f) attiecīgā zemes gabala platība, atskaitot piebraucamos ceļus un iežogojumus;

g) iepirkuma cena saskaņā ar kvalitātes kategoriju bez piemaksas, visiem pakalpojumu maksājumiem un nodokļiem;

h) obligātās kvalitātes prasības, kas noteiktas kvalitātes kategorijai, vismaz trim klasēm, un audzētāja apņemšanās piegādāt pārstrādātājam jēltabaku, kas atbilst vismaz šīm kvalitātes prasībām;

i) pirmapstrādātāja saistības samaksāt ražotājam iepirkuma cenu atbilstīgi kvalitātes kategorijai;

j) iepirkuma cenas maksājuma termiņš, kas nedrīkst pārsniegt 30 dienas, sākot no piegādes dienas;

k) noteikums, kas paredz, ka līgumi jāpārdod izsolē, ja attiecīgā dalībvalsts nolemj piemērot 12. pantu.

Ja dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 6. panta 4. punkta otro ievilkumu nolemj piemaksas ražotājiem maksāt ar pirmapstrādātāju starpniecību, audzēšanas līgumā jāietver arī pārstrādātāja apņemšanās samaksāt ražotājam papildus cenai summu, kas vienāda ar piemaksu par daudzumu, uz ko attiecas līgums un kas tiešām piegādāts.

4. Līgumi ir spēkā tikai uz vienu ražu.

5. Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 10. panta 2. punktu audzēšanas līguma līgumslēdzējas puses var rakstisku grozījumu veidā palielināt daudzumus, kas sākotnēji norādīti līgumā, ja ievēroti šādi nosacījumi:

a) grozījumā precizēta ražotāja virsnormas produkcija par katru šķirņu grupu no vietām un no ražas, par ko noslēgts līgums, līdz ne vairāk kā 10 % no kvotas, kas ražotājam piešķirta attiecībā uz minēto ražu;

b) grozījumus iesniedz reģistrēšanai kompetentajā iestādē ne vēlāk kā desmitajā dienā pēc datuma, kas noteikts šīs regulas 16. panta 1. punktā.

Grozījumu, kas minēts pirmajā daļā, kompetentā iestāde reģistrē, ja ir noskaidrots, ka ražotājs nav pārnesis iepriekšējās ražas papildprodukciju.

10. pants

1. Audzēšanas līgumus slēdz līdz ražas gada 30. maijam, izņemot *force majeure* gadījumus.

2. Izņemot *force majeure* gadījumos, audzēšanas līgumus, ja tie ir noslēgti, jāiesniedz kompetentajai iestādei reģistrēšanai ne vēlāk kā 10 dienu pēc termiņa, kas noteikts to noslēgšanai.

3. Ja laika posms, kas 1. punktā noteikts līgumu slēgšanai vai 2. punktā noteikts audzēšanas līgumu iesniegšanai, pārsniegts ne vairāk kā par 15 dienām, izmaksājamo piemaksu samazina par 20 %.

4. Kompetentā iestāde atrodas dalībvalstī, kurā notiek pārstrāde. Ja pārstrāde notiek dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tabaka ir izaudzēta, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā notiek pārstrāde, nekavējoties nosūta reģistrētā līguma kopiju ražotājai dalībvalstij.

Ja minētā iestāde pati neveic piemaksu sistēmas pārbaudes, tā nosūta reģistrētā līguma kopiju kontroles aģentūrai.

11. pants

Ja audzēšanas līgums ir noslēgts starp pārstrādātāju un ražotāju grupu, tam jāpievieno saraksts ar attiecīgo ražotāju vārdiem, tiem atbilstīgajiem apgabaliem un to platībām saskaņā ar 9. panta 3. punkta e) un f) apakšpunktu, kā arī precīzas ziņas par to kvotām.

12. pants

1. Līdz ražas gada 31. janvārim dalībvalstis nolemj, vai piemērot audzēšanas līgumu izsoles sistēmu, aptverot visus šādus līgumus, kas parakstīti tās teritorijā.

2. Attiecībā uz audzēšanas līgumu izsoles sistēmu līgumos, kas minēti 9. panta 1. punktā, jāietver noteikums, saskaņā ar kuru ražotāji var aizstāt pirmpircēju ar citu pirmapstrādātāju ne vēlāk kā 20 dienu pirms dienas, kurā sākas tabakas piegāde.

Šāda aizstāšana var notikt gadījumos, kad pirmapstrādātājs, kas deklarējis sevi kā pilnībā spējīgu izpildīt līgumu, ir izteicis vienu vai vairākus nominālus piedāvājumus. Jaunajām cenām bez piemaksām, visām maksām par pakalpojumiem un nodokļiem jābūt vismaz par 10 % lielākām nekā cenas, kas norādītas līgumā.

3. Ražotāji, kas saņēmuši nominālus piedāvājumus, ar ierakstītu vēstuli informē pirmpircēju par jaunajām cenām bez piemaksām, visām maksām par pakalpojumiem un nodokļiem.

4. Pirmpircējus līgumā nevar aizstāt, ja tie septiņu dienu laikā pēc 3. pantā minētās ierakstītās vēstules saņemšanas informē ražotāju par to, ka piekrīt jaunajām cenām, kas iegūtas izsolē. Pirmpircējus, kas nepiekrīt jaunajām cenām vai kas neatbild noteiktajā termiņā, līgumā aizstāj ar pirmapstrādātājiem, kas oficiāli piedāvā ražotājam augstāko cenu.

5. Ražotāji informē pirmpircēju un šīs aizstāšanas dalībvalsti līdz datumam, kurā ir jāsākas tabakas piegādei, nosūtot vēstuli un atjauninātu sākotnējā līguma kopiju, ko apstiprinājušas ieinteresētās puses.

6. Ja kādā dalībvalstī ražoto tabaku pārstrādā citā dalībvalstī, audzēšanas līguma izsoles sistēmu piemēro, pamatojoties uz noteikumiem, ko pieņēmusi ražotāja dalībvalsts.

III NODAĻA

Obligātās kvalitātes prasības

13. pants

Tabakai, kas piegādāta pārstrādātājiem, jābūt nebojātai, tīrai un tirgus prasībām atbilstīgā kvalitātē, kā arī bez visām tām īpašībām, kas uzskaitītas III pielikumā. Līgumslēdzējas puses var vienoties par stingrākām kvalitātes prasībām.

14. pants

Dalībvalstis var paredzēt, ka strīdus par pirmapstrādātājam piegādātās tabakas kvalitāti jāiesniedz šķīrējiestādei. Dalībvalstis izklāsta noteikumus, kas reglamentē piederību šādām iestādēm un lēmumu pieņemšanas kārtību tajās; šādās iestādēs vienādā skaitā jāietver viens vai vairāki ražotāju un pārstrādātāju pārstāvji.

IV NODAĻA

Piemaksu un avansu maksājumi

15. pants

1. Sīki izstrādāti noteikumi Regulas (EEK) Nr. 2075/92 4.a panta 1. punktā minētās piemaksas sadalījumam, minimālajai attiecībai starp mainīgo daļu un piemaksu, kā arī metodei, ar kuru aprēķina piemaksas mainīgo daļu, ir izklāstīti šīs regulas V pielikumā. Dalībvalstis var palielināt attiecību starp mainīgo daļu un piemaksu ne vairāk kā līdz 45 %.

2. Piemaksas nemainīgo daļu, kas maksājama vai nu ražotāju grupām pilnīgai sadalīšanai katram grupas biedram, vai individuālajiem ražotājiem, kuri nav grupas biedri, kā arī daudzumu, kas jānosaka atbilstīgi ieinteresētās puses ražošanas kvotas paziņojumam, aprēķina, pamatojoties uz lapu tabakas svaru attiecīgajai šķirņu grupai, kas atbilst obligātajām kvalitātes prasībām un ko pārņēmis pirmapstrādātājs.

Ja mitruma saturs atšķiras no līmeņa, kas attiecīgajai šķirnei noteikts IV pielikumā, svaru pielāgo par katru procentpunktu līdz 4 % mitruma maksimumam.

3. Metodes mitruma satura noteikšanai, paraugu apjomi un to ņemšanas biežums, kā arī metode pielāgotā svara aprēķināšanai ir noteikta VI pielikumā.

4. Piemaksas mainīgo daļu, kas izmaksājama ražotāju grupām pilnīgai sadalīšanai katram biedram, aprēķina par katru piegādāto partiju, pamatojoties uz iepirkuma cenu, ko par minēto partiju maksā pirmapstrādātājs.

16. pants

1. Izņemot *force majeure* gadījumus, ražotājiem visa sava produkcija jāpiegādā pirmapstrādātājam līdz 30. aprīlim nākamajā gadā pēc ražas gada no VI, VII un VIII šķirņu grupām un līdz 15. aprīlim nākamajā gadā pēc ražas gada no citām šķirņu grupām, un, to neievērojot, ražotāji zaudē tiesības uz piemaksu.

Piegāde jāveic vai nu tieši uz vietu, kur tabaka tiks pārstrādāta, vai, ja dalībvalsts tā atļauj, uz apstiprinātu uzpirkšanas centru. Kompetentā iestāde apstiprina šādus uzpirkšanas centrus, kuros jābūt atbilstīgām iekārtām, svariem un telpām.

2. Katrs ražotājs rakstiski līdz 10. maijam attiecībā uz VI, VII un VIII šķirņu grupām un līdz 25. aprīlim attiecībā uz citām šķirņu grupām paziņo kompetentajai kontroles iestādei par visiem lapu tabakas daudzumiem, kas nav piegādāti pirmapstrādātājam līdz datumiem, kas noteikti 1. punktā, norādot vietu, kur tabaka tiek uzglabāta. Kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tabaka, kas nav piegādāta pirmapstrādātājam līdz 1. punktā noteiktajiem datumiem, netiek pēc tam deklarēta kā daļa no nākamās ražas.

17. pants

Individuālie ražotāji, kas nav grupas biedri, var piegādāt tabaku no attiecīgās šķirņu grupas no vienas ražas tikai vienam pārstrādātājam.

18. pants

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde maksā:

— nemainīgo piemaksas daļu ražotāju grupai vai individuālajam ražotājam, kas nav grupas biedrs,

— mainīgo piemaksas daļu un īpašo atbalstu ražotāju grupai,

pamatojoties uz kompetentās kontroles iestādes izsniegtu kontroles sertifikātu, kurā apliecina to, ka tabaka ir piegādāta, un pierāda, ka 9. panta 3. punkta i) apakšpunktā minētā iepirkuma cena ir samaksāta.

2. Dalībvalstīm nemainīgā piemaksas daļa un īpašais atbalsts ražotājiem jāsamaksā 30 dienu laikā pēc 1. punktā paredzēto dokumentu iesniegšanas.

Mainīgā piemaksas daļa jāsamaksā ražotāju grupai 30 dienu laikā pēc dienas, kad iesniegti 1. punktā minētie dokumenti un deklarācija, ko attiecīgā grupa izsniegusi, apliecinot, ka piegādes visās šķirņu grupās ir pabeigtas.

3. Ražotāju grupas saviem biedriem izmaksā nemainīgo un mainīgo piemaksas daļu caur banku vai ar pasta pārvedumu 30 dienu laikā pēc dienas, kad tās saņēmušas minētās summas.

4. To summu izmaksas ražotāju grupām, kuras minētas 1. un 2. punktā, un iepirkuma cena, ko ražotājiem maksā pārstrādātāji, maksājama tikai caur banku vai ar pasta pārvedumu uz viena rēķina, kam ražotāju grupu gadījumā jābūt saistītam ar maksājumiem atsevišķiem grupas biedriem.

5. Neatkarīgi no 1. punkta pierādījums par iepirkuma cenas maksājumu, kas minēts 9. panta 3. punkta i) apakšpunktā, nav vajadzīgs, ja ir pierādīts, ka pret pirmapstrādātāju, kurš parakstījis līgumu, ir ierosināta bankrota vai līdzīga tiesvedība, vai arī viņš ir tiesas ceļā atzīts par bankrotējušu.

19. pants

1. Saskaņā ar 2. līdz 8. punktu attiecībā uz ražotājiem paredzētajām piemaksām dalībvalstis piemēro avansu sistēmu.

2. Avansu, kas minēts 1. punktā, izmaksā pēc ražotāja pieteikuma saņemšanas, balstoties uz paziņojumu par tiesībām saņemt avansu, ko sagatavojusi kompetentā kontroles iestāde.

3. Avansa pieteikumiem jāpievieno šādi dokumenti, ja vien dalībvalsts nenosaka citādi, pamatojoties uz to, ka tai ir šādas tiesības:

a) uz ražotāja vārda noslēgtā audzēšanas līguma kopija;

b) kvotas paziņojuma kopija, kas izsniegts ražotājam un kam atbilst minētais audzēšanas līgums;

c) rakstiska attiecīgā ražotāja deklarācija, kurā norādīti tabakas daudzumi, ko viņš spēj piegādāt attiecīgās ražas laikā.

4. Paziņojumu, kas minēts 2. punktā, izsniedz kontroles iestāde, kad 3. punktā minētie dokumenti ir pārbaudīti un ražotāja iesniegtā rakstiskā deklarācija ir pamatota.

5. Avansa maksājums, kura maksimālais apjoms ir 50 % no ražotājam maksājamās piemaksas, ir atkarīgs no tāda nodrošinājuma iesniegšanas, kas vienāds ar avansa summu plus 15 %.

Avansu maksā, sākot no ražas gada 16. oktobra, un tas jāizmaksā 30 dienu laikā pēc 2. punktā minētā pieteikuma iesniegšanas un pierādījuma iesniegšanas par to, ka iesniegts nodrošinājums, izņemot gadījumus, ja pieteikums ir iesniegts pirms 16. septembra, tad laika posmu pagarina līdz 60 dienām.

6. Ja avanss ir piešķirts ražotāju grupai, bet nav izmaksāts tās biedriem, kuriem uz to ir tiesības, vai nav atmaksāts dalībvalstij 30 dienu laikā pēc saņemšanas, ir jāmaksā procenti par vēl pieejamo summu ar likmi, kas jānosaka dalībvalstij. Procentus aprēķina, sākot no datuma, kad avanss ir saņemts un reģistrēts Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondā (ELVGF).

7. Izmaksāto avansu atņem no piemaksas summas, kas maksājama ražotājam saskaņā ar 18. panta 1. punktu, sākot no pirmās veiktās piegādes.

Iesniegto nodrošinājumu atbrīvo, uzrādot kontroles sertifikātu par minētās tabakas kvalitāti un pierādījumu par to, ka summa, kas vienāda ar piemaksu, ir samaksāta ražotājiem, kam uz to ir tiesības. Dalībvalstis nosaka visus papildu nosacījumus, jo īpaši tabakas piegādes laikus vai minimālos daudzumus, par kuriem var sastādīt kontroles sertifikātu. Ja 50 % no paredzētās piemaksas ir samaksāti, atbrīvo 50 % nodrošinājuma. Iesniegto nodrošinājumu atbrīvo, kad viss samaksātais avanss ir atskaitīts no maksājamajām piemaksām.

8. Ja ražotājs neveic (izņemot *force majeure* gadījumus) piegādes, kas ļauj izdarīt pilnīgus avansa atskaitījumus no maksājamajām piemaksām 16. panta 1. punktā noteiktajā termiņā, viņš zaudē tādu iesniegtā nodrošinājuma daļu, kas vienāda ar neatgūstamā avansa summu.

9. Dalībvalstis nosaka jebkādus turpmākus nosacījumus, kas reglamentē avansu piešķiršanu un jo īpaši pieteikumu iesniegšanas beigu datumu. Ražotāji nevar iesniegt pieteikumus par avansu, ja tie jau sākuši veikt piegādes.

20. pants

1. Par 1999. un 2000. gada ražu dalībvalstis var izmaksāt piemaksu ražotājiem ar pirmapstrādātāju starpniecību. Šādos gadījumos dalībvalsts kompetentā iestāde maksā pārstrādātājiem:

— nemainīgo piemaksas daļu ražotāju grupām un individuālajiem ražotājiem, kas nav grupas biedri,

— piemaksas mainīgo daļu un īpašo atbalstu ražotāju grupām,

pamatojoties uz kontroles sertifikātu un pierādījumu par to, ka iepirkuma cena, kas minēta 9. panta 3. punkta i) apakšpunktā, ir samaksāta.

2. Piemaksu pirmapstrādātājiem dalībvalsts izmaksā šādos termiņos:

a) nemainīgo piemaksas daļu un īpašu atbalstu ražotājiem – 30 dienu laikā pēc 1. punktā paredzēto dokumentu iesniegšanas;

b) mainīgo piemaksas daļu – 30 dienu laikā pēc dienas, kad iesniegta deklarācija, ko sastādījusi attiecīgā ražotāju grupa, un 1. punktā paredzētie dokumenti.

3. Pirmapstrādātājs maksā nemainīgo piemaksas daļu un, vajadzības gadījumā, mainīgo piemaksas daļu, kā arī īpašo atbalstu attiecīgajam ražotājam 10 dienu laikā pēc dienas, kad viņš saņēmis minētās summas.

4. To summu izmaksas, kas minētas 1. punktā, veicamas vienīgi caur banku vai ar pasta pārvedumu uz vienu rēķinu, kuram ražotāju grupu gadījumā jābūt saistītam ar maksājumiem atsevišķiem ražotāju grupas biedriem.

21. pants

1. Piemaksu vai avansa maksājumus veic dalībvalsts, kurā tabaka ir ražota. Tos izmaksā ražotājiem tās dalībvalsts valūtā, kurā tabaka ir ražota.

2. Ja tabaku pārstrādā citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā tā ir ražota, pārstrādes dalībvalsts pēc nepieciešamo pārbaužu veikšanas sniedz ražotājai dalībvalstij visu informāciju, kas vajadzīga, lai ļautu tai izmaksāt piemaksu vai atbrīvot nodrošinājumu.

V SADAĻA

Ražošanas kvotas

I NODAĻA

Kvotu piešķiršana

22. pants

1. Ražošanas kvotas attiecībā uz katru šķirņu grupu par trim secīgām ražām robežās, ko paredz garantijas sliekšņi, kuri noteikti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 9. panta 2. punktu, dalībvalstis piešķir individuāliem ražotājiem, kas nav ražotāju grupas biedri, un ražotāju grupām proporcionāli vidējam tabakas daudzumam, ko pārstrādei piegādājis katrs individuālais ražotājs vai katra ražotāju grupa triju gadu laikā pirms visjaunākā ražas gada.

2. Dalībvalstis var vai nu sadalīt ražošanas kvotas tieši starp individuālajiem ražotājiem, kuri nav ražotāju grupas biedri, un ražotāju grupām, vai prasīt, lai individuālie ražotāji, kuri nav ražotāju grupas biedri, un ražotāju grupas iesniedz pieteikumus par ražošanas kvotām.

3. Dalībvalstis izsniedz kvotas paziņojumus individuālajiem ražotājiem, kuri nav ražotāju grupas biedri, un ražotāju grupām ne vēlāk kā ražas gada 31. janvārī.

23. pants

Ražošanas kvotas piešķīrums neietekmē kvotu sadalījumu turpmākajiem gadiem.

24. pants

1. Kvotas katram ražotājam ir vienādas ar vidējo daudzumu, ko katrs saražo, izsakot procentos no kopējiem vidējiem daudzumiem, kas aprēķināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 9. pantu un šīs regulas 22. un 25. pantu, šādus procentus attiecinot uz dalībvalsts īpašo garantijas slieksni minētajai šķirņu grupai.

2. Ražotāju grupu gadījumā visiem biedriem, kas aiziet no grupas, saglabājas tiesības uz viņu pašu kvotām, kas aprēķinātas saskaņā ar 1. punktu.

3. Ražotājiem, kas no jauna sākuši audzēt tabaku vai kas palielinājuši savu kvotu saskaņā ar 29. panta 3. punktu, ražošanas kvotas jāaprēķina šādi:

— attiecībā uz ražām, kas seko piešķīrumam saskaņā ar 29. panta 3. punktu, un līdz nākamajai trīsgadu ražošanas kvotu sadalīšanai koriģētās kvotas paliek nemainīgas,

— kad piešķir kvotas, ražotāji saglabā ražošanas kvotas saskaņā ar 1. punktu.

4. Kad piešķir kvotas, ražotāji, kas ir palielinājuši savas kvotas saistībā ar uzkrājumu pagaidu pārnešanu, iegūst ražošanas kvotu, kas proporcionāla vidējam piegādātajam tabakas daudzumam, neskaitot ražošanas kvotas, ko skārusi pārnešana.

5. Kad kvotas ir piešķirtas, ražotāji, kas ir palielinājuši savas kvotas saistībā ar uzkrājumu pastāvīgu pārnešanu, iegūst ražošanas kvotu, kas proporcionāla vidējam piegādātajam tabakas daudzumam, ieskaitot ražošanas kvotas, ko skārusi pārnešana.

6. Ražotāja procentuālos daudzumus izsaka ar vismaz četriem decimālciparіem. Kvotas nosaka kilogramos.

25. pants

1. Nolūkā aprēķināt pārstrādei piegādātos daudzumus, visu no kādas ražas iegūto tabaku uzskata par piegādātu minētās ražas kalendārā gada laikā. Tabakas daudzumus, kas pārstrādei piegādāti, pamatojoties uz 9. panta 5. punktu, tomēr uzskata par piegādātiem tās ražas gada laikā, kurā par tiem pienākas piemaksa. Ņem vērā tikai to tabaku, kas faktiski ir piegādāta un kas dod tiesības uz piemaksu.

2. Tos tabakas daudzumus, ko piegādājuši ražotāji, kuri darbojas ārpus ražošanas apgabaliem, kas atzīti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 5. panta a) punktu, neņem vērā aprēķinos, kas minēti 1. punktā.

26. pants

1. Ja tabaku, kas saražota vienā dalībvalstī, pārstrādā citā, kvotas sadala saskaņā ar 2., 3. un 4. pantu.

2. Attiecībā uz katru ražotāju un šķirņu grupu pārstrādātāja dalībvalsts paziņo ražotājai dalībvalstij par jēltabakas daudzumiem, kas no ražotājas dalībvalsts piegādāti pārstrādei atsauces gadu laikā, ko izmanto ražošanas kvotu aprēķināšanai saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 9. panta 3. punktu.

3. Šo informāciju nosūta ne vēlāk kā tā gada 15. novembrī, kas ir pirms attiecīgās ražas.

4. Ražotāja dalībvalsts piešķir attiecīgu daudzumu no sava īpašā garantijas sliekšņa daudzuma ražotājiem, kas 2. punktā minēto atsauces gadu laikā piegādā tabaku pārstrādātājiem, kuri atrodas citā dalībvalstī.

Kad ražošanas kvotas ir piešķirtas, pret ražotājiem, kas atskaites gadu laikā piegādā tabaku pārstrādātājiem, kuri atrodas citā dalībvalstī, jāattiecas tāpat kā pret ražotājiem, kas savu produkciju piegādā pārstrādātājam, kurš atrodas viņa paša dalībvalstī.

II NODAĻA

Kvotas paziņojumi

27. pants

1. Dalībvalstis tām noteikto garantijas sliekšņu robežās izsniedz ražošanas kvotas paziņojumus katrai šķirņu grupai ražotājiem, kas darbojas ražošanas apgabalos, kuri atzīti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 5. panta a) punktu.

Ražošanas kvotas paziņojumos īpaši norāda sertifikāta īpašnieku, šķirņu grupu un tabakas daudzumu, attiecībā uz ko paziņojums ir derīgs.

2. Dalībvalstis nosaka kārtību, kādā izsniedzami kvotas paziņojumi, un pieņem pasākumus, lai novērstu krāpšanu, saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 17. pantu.

3. Dalībvalstis nosaka minimālos daudzumus, par kādiem izsniedzami ražošanas kvotas paziņojumi. Šie daudzumi nedrīkst pārsniegt 500 kilogramu.

4. Ja ražotāji var pierādīt, ka ārkārtas apstākļu dēļ atskaites periodā viena vai vairākas ražas ir bijušas mazākas par normu, dalībvalsts pēc ieinteresētās puses lūguma nosaka daudzumu, kas attiecībā uz minēto ražu jāņem vērā, sastādot kvotas paziņojumus; šādi noteiktie daudzumi nedrīkst pārsniegt daudzumus, kuri ierakstīti kvotas paziņojumos un piešķirti ražotājam attiecībā uz minēto ražu.

III NODAĻA

Garantijas sliekšņa labojums

28. pants

1. Ja garantijas slieksnis, kas noteikts šķirņu grupai, attiecībā uz kādu ražu un kādā dalībvalstī ir augstāks par garantijas slieksni iepriekšējai ražai, daudzumus, kas pārsniedz minēto garantijas slieksni, sadala, ievērojot mērķi un atbilstīgus kritērijus, kas dalībvalstij jāpieņem un jāpublicē.

Dalībvalsts jo īpaši var izvirzīt noteikumu, ka papildu daudzumi pirmām kārtām jāsadala ražotājiem:

a) kuriem, salīdzinot ar iepriekšējo ražu, ir samazināts daudzums, uz ko attiecas viņu kvotas paziņojums, par citu šķirņu grupu;

b) kas var ievērojami racionalizēt savu attiecīgās šķirņu grupas tabakas ražošanu, ja viņi saņem papildu daudzumu.

2. Ja garantijas slieksnis, kas noteikts šķirņu grupai, attiecībā uz kādu ražu un kādā dalībvalstī ir zemāks par garantijas slieksni, kas piemērojams iepriekšējai ražai, minēto samazinājumu sadala starp ražotājiem proporcionāli vidējam tabakas daudzumam, ko pārstrādei piegādājis katrs atsevišķais ražotājs par trim gadiem pirms jaunākās ražas, neskarot kvotu atpirkšanas programmas ieviešanu, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 2075/92 14. pantā.

IV NODAĻA

Valsts kvotu rezerves

29. pants

1. Lai veicinātu to, ka ražotāji pievēršas citu kultūru audzēšanai un pārstrukturē savas saimniecības, dalībvalstis izveido valsts kvotu rezervi katrai šķirņu grupai par katru ražu.

2. Šo rezervi veido no kvotām, kas atbrīvotas, lineāri samazinot visas kvotas, kuras piešķirtas individuālajiem ražotājiem un ražotāju grupām, un kas dalībvalstij jānosaka starp 0,5 % un 2 % no katram gadam noteiktā garantijas sliekšņa par to pašu šķirņu grupu.

Papildus dalībvalstis var izmantot šādas iespējas:

— lineāro samazinājumu, kas dalībvalstij jānosaka 2 % apjomā no daudzumiem, kuri ierakstīti ražošanas kvotu paziņojumos un pārnesti uz pastāvīgu laiku,

un/vai

— ražošanas kvotas, par ko nav noslēgti audzēšanas līgumi, sākot no šādu līgumu slēgšanas beigu datuma.

3. Saskaņā ar šīs sadaļas I nodaļu un ražošanas apgabaliem, kas atzīti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 5. panta a) punktu, valsts rezervi sadala starp ražotājiem vai tiem, kas vēlas kļūt par ražotājiem, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ko noteikusi katra dalībvalsts.

V NODAĻA

Kvotu pārnešana

30. pants

Kvotas var pārnest uz laiku vai pastāvīgi.

31. pants

1. Ja kādu iemeslu dēļ tabakas ražošanas uzņēmums ir nodots trešajai personai, jaunais īpašnieks var pretendēt uz ražošanas kvotas paziņojumu, sākot no pārņemšanas dienas par visu atsauces periodu, ja vien spēkā esošs līgums neparedz citādi.

2. Ja tikai daļa no tabakas ražošanas uzņēmuma ir nodota trešajai personai, jaunais īpašnieks var pretendēt uz ražošanas kvotas paziņojumu proporcionāli pārņemtajai lauksaimniecības platībai. Tomēr ieinteresētās puses var vienoties, ka pilnas tiesības var piederēt personai, kurai uz to bijušas tiesības iepriekš vai kura šīs tiesības ieguvusi no jauna.

3. Neskarot 1. punktu, ražotāji, kas nomā savas apsaimniekotās platības, saglabā tiesības uz kvotu, kad viņu nomas līgumi beidzas.

4. Vairākiem vienas ģimenes locekļiem, kas kopīgi apsaimnieko vai ir apsaimniekojuši tabakas ražošanas saimniecību, jāizmanto viens ražošanas kvotas paziņojums, kas izsniedzams, pamatojoties uz apkopotiem daudzumiem, uz ko tie var pretendēt.

32. pants

1. Ar attiecīgās dalībvalsts atļauju ražotāji savā starpā var apmainīt savas tiesības uz ražošanas kvotas paziņojumu par šķirņu grupu pret paziņojumu par citu šķirņu grupu.

2. Tiesību apmaiņa uz ražošanas kvotas paziņojumu saskaņā ar 1. punktu uzskatāma par to atskaites daudzumu pastāvīgu pārnešanu starp ražotājiem, uz kuru pamata sastādīts paziņojums.

33. pants

1. Vienā dalībvalstī atsevišķi ražotāji var pārnest savā starpā vai nu uz laiku, vai pastāvīgi visu vai daļu no daudzumiem ražošanas kvotas paziņojumos, kas tiem piešķirti, ja vien ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) par attiecīgo kvotas paziņojumu vēl nav noslēgts audzēšanas līgums;

b) saņēmējam jau ir ražošanas kvota par attiecīgo šķirņu grupu;

c) pārnešana notiek, noslēdzot rakstisku vienošanos starp ieinteresētajām pusēm, atsaucoties uz paziņojumu, kas saistīts ar ražošanas kvotu, kura vai kuras daļa ir jāpārnes;

d) vienošanos, kas minēta c) punktā, iesniedz kompetentajai iestādei reģistrēšanai 30 dienu laikā pēc 22. panta 3. punktā minētās dienas;

e) ražošanas kvotas paziņojuma oriģināls, no kura viss daudzums vai daļa daudzuma jāpārnes, ir jāatdod atpakaļ kompetentajai iestādei, kad iesniegta vienošanās par pārnešanu;

f) ja ražotājs, kas pārnes kvotas paziņojumu, ir ražotāju grupas biedrs, pārnešanai jānotiek ar grupas atļauju gadījumos, kad saņēmējs nav tās pašas ražotāju grupas biedrs. Ražotāju grupai ir jādod atļauja, ja neviens no grupas biedriem ar piedāvātajiem noteikumiem nav izteicis interesi izmantot daudzumu, uz ko attiecas pārnešana. Ja pārnešana notiek starp ražotājiem, kas ir vienas ražotāju grupas biedri, par pārnešanu ir jāpaziņo grupai;

g) pastāvīga pārnešana var notikt tikai tad, ja ražotājs iesniedz pierādījumu par to, ka pēdējo trīs gadu laikā par kvotām, ko aptver pārnešana, ir noslēgti audzēšanas līgumi.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde reģistrē 1. punkta c) apakšpunktā minēto vienošanos 20 dienas pēc tās iesniegšanas, pēc tam, kad pārbaudīts, ka ir ievēroti nosacījumi, kas minēti 1. punkta a), b), d), e), f) un g) apakšpunktā. Tajā pašā dienā dalībvalsts kompetentā iestāde izsniedz:

— saņēmējiem – papildu ražošanas kvotas paziņojumu atbilstīgi pārnestajiem ražošanas kvotas daudzumiem,

— ražotājiem, kas pārnesuši tikai daļu no daudzumiem, uz ko attiecas viņu kvotas paziņojums – aizstājēju ražošanas kvotas paziņojumu atbilstīgi daudzumiem, kas nav pārnesti.

3. Ražošanas kvotas pārnesumi, kas minēti 1. punktā, nevar ietvert daudzumus, kuri mazāki par 100 kilogramiem.

VI NODAĻA

Kvotu atpirkšana

34. pants

1. Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 14. panta 1. punktu un izņemot ražošanas problēmapgabalus un/vai augstas kvalitātes šķirņu grupas, kas definētas 2. punktā, lai atvieglotu individuālo ražotāju brīvprātīgu aiziešanu no šīs nozares, ievieš kvotu atpirkšanas programmu, attiecīgi samazinot garantijas sliekšņus, kas minēti Regulas (EEK) Nr. 2075/92 8. pantā.

2. Pamatojoties uz dalībvalstu priekšlikumiem, kas jāiesniedz līdz katra ražas gada 30. maijam, Komisija nosaka, kuri ražošanas problēmapgabali un/vai augstas kvalitātes šķirņu grupas līdz 25 % no katras dalībvalsts garantijas sliekšņa ir jāatbrīvo no iepriekšējā punkta piemērošanas.

3. Pirmo punktu piemēro tikai attiecībā uz ražotājiem, kas iesniedz pierādījumu par to, ka pēdējo triju gadu laikā par kvotām, uz ko attiecas atpirkšanas programma, ir noslēgti audzēšanas līgumi.

35. pants

1. Ražotājiem, kas nolemj pamest nozari saskaņā ar 34. pantu, jāinformē dalībvalsts kompetentā iestāde, bet gadījumā, ja tie ir atsevišķi ražotāji, kas ir ražotāju grupas biedri, arī sava grupa, rakstiski paziņojot savu lēmumu līdz katra ražas gada 1. septembrim.

2. No 1. septembra līdz 31. decembrim dalībvalstis paziņo atklātībā par pārdošanas nodomiem, lai pārējie ražotāji varētu nopirkt kvotu, pirms tā faktiski tiek atpirkta.

Atsevišķiem ražotājiem, kas ir tajā pašā grupā, kurā ražotājs, kas nolēmis pamest nozari, un attiecīgajai grupai ir priekšroka, salīdzinot ar citiem ražotājiem, ja tie vēlas nopirkt kvotas, kas pieejamas saskaņā ar atpirkšanas programmu.

3. Kad ir pagājuši četri mēneši, visas kvotas, ko ražotāji nav nopirkuši, tiek atpirktas pavisam.

4. No ražas gada, kas ir pēc dienas, kurā ražotājs paziņo savu lēmumu atstāt nozari, garantijas slieksni attiecīgajai šķirņu grupai samazina par atpirkto daudzumu.

36. pants

Ja maksā piemaksas par 2000., 2001. un 2002. gadu, ražotājiem, kuru kvotas ir atpirktas par 1999. gadu, ir tiesības katru gadu saņemt šādas summas:

— I grupas kvotas – EUR 0,67741/kg,

— II grupas kvotas – EUR 0,54187/kg,

— III grupas kvotas – EUR 0,54187/kg,

— IV grupas kvotas – EUR 0,59591/kg,

— V grupas kvotas – EUR 0,54187/kg,

— VI grupas kvotas – EUR 0,93854/kg,

— VII grupas kvotas – EUR 0,79635/kg,

— VIII grupas kvotas – EUR 0,56904/kg.

VII NODAĻA

Citi noteikumi

37. pants

Dalībvalstis var noteikt, ka strīdus par ražošanas kvotu sadali vai pārnešanu iesniedz izskatīšanai šķīrējiestādē. Dalībvalstis izklāsta noteikumus, kas reglamentē piederību šādām iestādēm un lēmumu pieņemšanas kārtību tajās.

38. pants

1. Dalībvalstis izveido datorizētu datu bāzi, kurā attiecībā uz katru pārstrādātāju un katru ražotāju un ražotāju grupu ietver informāciju, kas ļauj identificēt viņu uzņēmumus vai viņu saimniecības, kvotas vai daudzumus, kas ierakstīti viņiem piešķirtajos ražošanas kvotas paziņojumos, un visu citu informāciju, kas var būt noderīga kvotu sistēmas pārraudzībai.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai:

— dati datorizētajā datu bāzē būtu aizsargāti,

— datu bāzi izmantotu tikai 1. punktā aprakstītajos nolūkos,

— tiktu veikti pasākumi datu aizsardzībai, jo īpaši pret zādzību un iejaukšanos,

— personām, uz ko attiecas sistēma, bez pārmērīgiem izdevumiem un kavēšanās būtu pieejamas datnes, kas uz tām attiecas,

— personas, uz ko attiecas sistēma, varētu mainīt ar tām saistīto informāciju, kad tas vajadzīgs, un jo īpaši periodiski izdzēst datus, kas vairs nav vajadzīgi.

3. Pārstrādātāji un ražotāji:

— nekādā veidā nedrīkst traucēt pietiekami kvalificētām amatpersonām izveidot datorizētu datu bāzi,

— obligāti sniedz minētajām amatpersonām visu informāciju, kas vajadzīga saskaņā ar šo regulu.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai, ievērojot valsts normatīvos aktus par privātu datu aizsardzību, katra individuālā ražotāja kvota, kas izmantota audzēšanas līgumu noslēgšanai, vai, vajadzības gadījumā, katra ražotāja, kas ir ražotāju grupas biedrs, kvota tiek paziņota atklātībā tādā veidā, lai to uzzinātu visi ieinteresētie ražotāji ierobežotā ražošanas apgabalā, kā noteikts šīs regulas 9. pantā.

39. pants

Ja ražošanas kvota attiecas uz ražotāju grupu, kas pati ir ražotājs, dalībvalsts nodrošina, ka minēto daudzumu taisnīgi sadala starp visiem grupas biedriem. Dalībvalstu rīcībā jābūt precīziem datiem par visu individuālo ražotāju produkciju, lai tiem vajadzības gadījumā varētu piešķirt ražošanas kvotas.

Šajā gadījumā I nodaļu *mutatis mutandis* piemēro sadalei starp grupas biedriem; lai uzlabotu ražošanas organizāciju, ar visu grupas biedru piekrišanu grupa tomēr var veikt citādu sadali.

VI SADAĻA

Īpašais atbalsts

40. pants

1. Īpašais atbalsts, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2075/92 4.a panta 5. punktā, ir 2 % no piemaksas.

2. Īpašo atbalstu ražotāju grupas var izmantot līdz 30. jūnijam nākamajā gadā pēc ražas, ja tā attiecas uz VI, VII un VIII šķirņu grupu, un līdz 15. jūnijam nākamajā gadā pēc ražas, ja tā attiecas uz citām šķirņu grupām, un tikai šādiem mērķiem:

— tehniskā personāla algošanai, lai palīdzētu biedriem uzlabot savas produkcijas kvalitāti un vides aizsardzību,

— sertificētu sēklu un stādu, kā arī citu ražošanas līdzekļu piegādei biedriem, lai uzlabotu produkta kvalitāti,

— vides aizsardzības pasākumiem,

— infrastruktūras pasākumu ieviešanai, lai palielinātu biedru piegādāto produktu vērtību, jo īpaši tabakas šķirošanas iekārtu iegādei,

— administratīvā personāla algošanai, kas izmaksātu piemaksu un nodrošinātu, lai grupa darbojas saskaņā ar Kopienas noteikumiem,

— to izdevumu atlīdzināšanai, kas radušies, iesniedzot nodrošinājumus saskaņā ar 42. pantu.

3. Izdevumi, kas minēti 2. punkta pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā, ir vienādi ar ne mazāk kā 50 % no kopējā īpašā atbalsta.

41. pants

Ja īpašo atbalstu maksā dalībvalsts, kas nav tā, kurā notikusi pārstrāde, pēdējā par atbalsta izmaksu atbildīgajai dalībvalstij pēc tās lūguma nosūta pierādījumus un pamatojuma dokumentus, kas minēti 18. panta 1. punktā.

42. pants

1. Pēc ražotāju grupas pieteikuma dalībvalsts izmaksā tai īpašā atbalsta avansu. Avansa apjomu nosaka, pamatojoties uz tabakas daudzumu, ko grupa piegādājusi pārstrādātājam laika posmā, kad pieteikums ir iesniegts. Dalībvalsts nosaka papildu nosacījumus avansa izmaksai.

2. Avansa maksājums no īpašā atbalsta ir atkarīgs no nodrošinājuma iesniegšanas, un tam jābūt vismaz vienādam ar avansu, kam pieskaitīti 15 %.

3. Nodrošinājumu atbrīvo, kad tiek uzrādīts pierādījums, kas attiecas uz īpašo atbalstu, kā minēts šīs regulas 18. panta 1. punktā.

VII SADAĻA

Pārbaudes un sankcijas

I NODAĻA

Pārbaudes

43. pants

Lai pārbaudītu atbilstību šai regulai, piemēro šādus Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3887/92 pantus:

— 6. panta 1. punktu, lai efektīvi pārliecinātos par atbilstību atbalsta piešķiršanas nosacījumiem,

— 11. pantu attiecībā uz valsts papildu sankcijām un *force majeure* gadījumiem,

— 12. pantu attiecībā uz pārbaudes ziņojumu,

— 13. pantu gadījumos, kad veic pārbaudes uz vietas,

— 15. pantu nepareizi veiktu maksājumu gadījumos.

44. pants

1. Dalībvalstis nosaka pārbaužu veikšanas kārtību, lai nodrošināti efektīvu pārliecināšanos par atbilstību ar šo regulu un Regulu (EEK) Nr. 2075/92, kā arī pieņem visus papildu pasākumus, kas vajadzīgi šo regulu piemērošanai.

Šajā kārtībā ietver:

a) administratīvas pārbaudes;

b) pārbaudes uz vietas;

c) pārbaudes tad, kad lapu tabaka tiek piegādāta;

d) pārbaudes laikā, kad tiek veikta tabakas pirmapstrāde un sagatavošana tirgum.

2. Dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību, kad tā vajadzīga, lai veiktu pārbaudes, kas paredzētas šajā regulā, un gadījumos, kad starp tām notiek lapu tabakas tirdzniecība.

45. pants

Administratīvās pārbaudes ietver vispārējas pārbaudes:

a) par deklarētajiem tabakas laukiem, salīdzinot ar tiem, kas reģistrēti datu bāzē, kura paredzēta Regulas (EEK) Nr. 3508/92 2. pantā, lai novērstu to, ka atbalstu nepareizi izmaksā divreiz par vienu un to pašu ražu. Visi deklarētie tabakas lauki jāpārbauda;

b) lai pārbaudītu atbilstību ar šīs regulas 2. panta 3. punktu.

Attiecībā uz 1999. gada ražu šīs pārbaudes var veikt, izmantojot paraugu.

46. pants

1. Pārbaudes uz vietas veic pēc riska analīzes. Dalībvalstis veic nepieteiktas pārbaudes uz vietas, lai apstiprinātu:

a) audzēšanas līgumos sniegto informāciju, jo īpaši platību, kultivēto šķirņu grupu un tabakas daudzumus noliktavā, kas minēta 16. panta 2. punktā.

Platību nosaka, izmantojot visus atbilstīgos līdzekļus, ko ieteikusi kompetentā iestāde, un nodrošinot tādu mērījumu precizitāti, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kuru prasa oficiāli mērījumi saskaņā ar valsts noteikumiem. Kompetentā iestāde nosaka pielaides robežu, jo īpaši ņemot vērā izmantoto mērīšanas metodi, pieejamo oficiālo dokumentu precizitāti un vietējos apstākļus (piemēram, tabakas lauku reljefa slīpumu un formu).

Attiecībā uz katru pārstrādes uzņēmumu pārbaudēm jāaptver vismaz 5 % no individuālajiem ražotājiem, kas noslēguši audzēšanas līgumus, kuri reģistrēti par katru šķirņu grupu; pārbaudāmais paraugs jāatlasa kompetentajai iestādei, jo īpaši pamatojoties uz riska analīzi un nodrošinot pārstāvību dažādajiem apjomiem, par ko noslēgti līgumi. Dalībvalstis var nolemt, ka viss paraugs vai daļa no tā jāpārbauda ar tālpārbaudi;

b) atbilstību šīs regulas 40. panta 2. un 3. punktam un 18. panta 3. un 4. punktam.

Šādas pārbaudes katru gadu aptver vismaz 30 % no ražotāju grupām katrā dalībvalstī. Atlasot pārbaudāmo paraugu, kompetentajai iestādei jo īpaši jānodrošina reprezentatīvs segums ražotāju grupu dažādajiem lielumiem.

2. Riska analīzē ņem vērā:

— jēltabakas daudzumus, ko aptver līgumi saistībā ar platībām, kuras deklarētas tabakas audzēšanai,

— iepriekšējos gados veikto pārbaužu rezultātus,

— citus faktorus, kas jānosaka dalībvalstij.

3. Ja pārbaudēs uz vietas atklāj nopietnus pārkāpumus ražošanas zonā vai daļā no ražošanas zonas, kompetentā iestāde veic papildu pārbaudes attiecīgajā gadā, bet minētajā ražošanas zonā vai daļā no ražošanas zonas palielina pārbaužu procentu nākamajā gadā.

47. pants

1. Kompetentajai iestādei jāpārbauda visas piegādes. Par katru piegādi jābūt atļaujai no kompetentās iestādes, kura iepriekš jāinformē, lai tā varētu noteikt piegādes dienu. Pārbaudes laikā kompetentajai kontroles iestādei ir jāpārbauda, vai tā ir iepriekš atļāvusi piegādi.

2. Piegādes notiek uz apstiprinātu uzpirkšanas centru, kā paredzēts 16. panta 1. punkta otrajā daļā, un, kad neapstrādātā tabaka ir pārbaudīta, to var izvest no uzpirkšanas centra tikai ar mērķi nogādāt to pārstrādes rūpnīcā. Pēc tam, kad pārbaudes ir veiktas, tabaka jāsakopo noteiktos daudzumos. Šo daudzumu pārvešana uz pārstrādes rūpnīcu ir jāveic ar kompetentās kontroles iestādes rakstisku atļauju, un kompetentajai iestādei jābūt iepriekš informētai, lai tā varētu precīzi noteikt izmantojamos transporta līdzekļus, maršrutu, izbraukšanas un iebraukšanas laiku un tabakas daudzumus, kas transportējami katrā atsevišķā gadījumā.

3. Kad tabaka nonāk pārstrādes rūpnīcā, kompetentā kontroles iestāde pārliecinās, vai atsevišķie daudzumi, kas pārbaudīti uzpirkšanas centrā, ir tie, kas faktiski piegādāti, tos nosverot.

Kompetentā kontroles iestāde nosaka jebkādus īpašus nosacījumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem darbību pārbaudei.

48. pants

1. Laikā, kad notiek tabakas pirmapstrāde un sagatavošana tirgum, pārbaudes veic pēc riska analīzes. Dalībvalstis veic nepieteiktas pārbaudes uz vietas, lai pārbaudītu atbilstību 7. pantam, termiņā, kas iepirkuma cenas maksājumiem noteikts 9. panta 3. punkta j) apakšpunktā, un termiņā, kas noteikts 20. panta 3. punktā paredzētās summas maksājumiem.

2. Pārbaudēm, ko veic laikā, kad notiek pirmapstrāde un sagatavošana tirgum, jāļauj pārliecināties par katrā uzņēmumā pārbaudītajiem lapu tabakas daudzumiem, kas saražoti Kopienā vai arī kuru izcelsme ir trešās valstīs, vai kas ievesti no trešām valstīm, un kuri nodoti uzraudzībā, un jānodrošina, ka tabaka, kas šajā uzraudzībā atrodas, netiek atbrīvota no tās, pirms pirmapstrāde un sagatavošana tirgum ir pabeigta, un ka attiecīgā tabaka netiek pārbaudīta vairāk kā vienu reizi. Šīs pārbaudes ietver:

a) nepieteiktu pārstrādes uzņēmuma krājumu pārbaudi;

b) pārbaudi laikā, kad tabaku pēc pirmapstrādes un sagatavošanas tirgum izved no vietas, kurā tā atradusies uzraudzībā;

c) visus papildu kontroles pasākumus, ko dalībvalsts uzskata par vajadzīgiem, jo īpaši lai nodrošinātu, ka piemaksa netiek maksāta par jēltabaku, kuras izcelsme ir trešās valstīs vai kuru ieved no trešām valstīm.

3. Pārbaudes, ko veic laikā, kad notiek pirmapstrāde un sagatavošana tirgum, aptver vismaz 5 % no pirmapstrādātājiem; pārbaudāmais paraugs jāatlasa kompetentajai iestādei, jo īpaši pamatojoties uz riska analīzi un nodrošinot reprezentatīvu segumu dažādajiem uzņēmumu lielumiem.

4. Riska analīzē ņem vērā:

— iepriekšējos gados veikto pārbaužu rezultātus,

— pārmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējo gadu,

— citus faktorus, kas jānosaka dalībvalstij.

Pārbaudēm, kas minētas 2. punktā, jānotiek vietā, kur lapu tabaku pārstrādā. Iesaistītie uzņēmumi rakstiski paziņo savām kompetentajām iestādēm par vietām, kur notiks pārstrāde, termiņā, kas jānosaka dalībvalstij. Šim nolūkam dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka pirmapstrādes uzņēmumi sniedz informāciju kompetentajām iestādēm.

II NODAĻA

Sankcijas

49. pants

Šīs nodaļas noteikumus nepiemēro *force majeure* gadījumos.

50. pants

1. Ja individuālie ražotāji neaudzē tabaku, viņi zaudē tiesības uz piemaksu par attiecīgo ražu un uz ražošanas kvotu par nākamo ražu.

2. Ja faktiski apstrādātā platība izrādās vairāk nekā par 10 % mazāka par deklarēto platību, minētajam ražotājam izmaksājamo piemaksu par attiecīgo ražu un visas kvotas, kas šim pašam ražotājam jāpiešķir par turpmāko ražu, samazina divkāršas konstatētās neatbilstības apmērā.

3. Ja piemēro 1. un 2. punktā minētās sankcijas un ja individuālais ražotājs ir ražotāju grupas biedrs, ražošanas kvotas, kas ierakstītas kvotas paziņojumā, samazina par precīziem daudzumiem, uz ko attiecas sankcijas attiecībā uz sodāmā ražotāja ražošanas kvotu minētajai ražai, nepieļaujot citādas sadales iespēju starp ražotāju grupas biedriem.

4. Ja pārbaudes nevar veikt ar ražotāju saistītu iemeslu dēļ, platību uzskata par neapstrādātu.

Sankcijas, kas noteiktas 1. un 2. punktā, nepiemēro attiecībā uz ražotājiem vai pārstrādātājiem, kuri rakstiski paziņo kompetentajām iestādēm par šīm neatbilstībām pirms pārbaužu veikšanas, vai gadījumos, kad zemnieki var pierādīt, ka viņu noteiktā attiecīgā zemes gabala platība, izņemot pievedceļus un nožogojumus, precīzi balstās uz informāciju, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde.

5. Ja kompetentā kontroles iestāde atklāj tabaku, par kuru nav paziņots saskaņā ar 16. panta 2. punktu, daudzumu, kas jāietver kvotas paziņojumā un uz ko ražotājs var pretendēt attiecībā uz nākamo ražu, samazina par divkāršotu nedeklarēto daudzumu.

51. pants

1. Ja ražotāju grupa nav izpildījusi noteikumus par piemaksu piešķiršanu, kā paredzēts V pielikumā, tā zaudē savas tiesības saņemt jebkādu īpašo atbalstu par attiecīgo ražu. Ja ražotāju grupās pēc otrās pārbaudes konstatēti atkārtoti pārkāpumi, tām piešķirto atzīšanu atsauc.

Ja konstatētas pārrakstīšanās kļūdas, samazina īpašo atbalstu par attiecīgo ražu. Dalībvalstis nosaka šo samazinājumu starp 1 % un 20 % atbilstīgi kļūdas nopietnībai. Ražotāju grupai ir jāizlabo visas konstatētās kļūdas sekas.

2. Ja ražotāju grupa nav izpildījusi noteikumus, kas minēti 40. panta 2. un 3. punktā, īpašo atbalstu samazina par 20 % līdz 50 % atbilstīgi pārkāpuma nopietnībai. Ja ražotāju grupa veic turpmākus pārkāpumus, tai piešķirto atzīšanu atsauc.

Ja ražotāju grupas ražotāju biedriem 30 dienu termiņā, kas minēts 18. panta 3. punktā, nav izmaksāta nemainīgā piemaksas daļa un mainīgā piemaksas daļa pilnā apjomā, īpašo atbalstu samazina par 20 %. Īpašo atbalstu papildus samazina par 20 % par katru 30 dienu papildu periodu, maksimāli līdz 150 dienām.

3. Ražotāju grupas vadītāji, kas saskaņā ar 1. un 2. pantu atbildīgi par atzīšanas atsaukšanu apzinātas rīcības vai nopietnas nolaidības dēļ, nedrīkst vadīt citu ražotāju grupu vai iesniegt atzīšanas pieteikumu sankcijas piemērošanas gadā.

4. Atzīšanu atsauc saskaņā ar 6. pantu.

52. pants

Ja neapstrādāta tabaka nav piegādāta vietās, kas paredzētas 16. panta 1. punkta otrajā daļā, vai ja transporta līdzeklim, kas no uzpirkšanas centra uz pārstrādes rūpnīcu pārvadā noteiktus tabakas daudzumus, kā minēts 47. panta 2. punktā, nav atļauts veikt pārvadāšanu, pārstrādes uzņēmumam, kas saņem attiecīgo tabaku, jāmaksā dalībvalstij naudas summa, kas vienāda ar piemaksām par minēto tabakas daudzumu. Šo summu iereģistrē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondā (ELVGF).

53. pants

1. Ja termiņš, kas noteikts 9. panta 3. punkta j) apakšpunktā paredzētās iepirkuma cenas maksājumiem, un termiņš, kas noteikts, lai samaksātu 20. panta 3. punktā paredzēto summu, ir pārsniegts par 30 dienām, pirmapstrādātāja apstiprinājumu atsauc uz vienu gadu. Apstiprinājumu atsauc vēl par vienu gadu, bet ne vairāk kā uz trim gadiem, par katru 30 dienu papildu laiku.

2. Pēc atsaukšanas laika posma beigām pirmapstrādātājam jāiesniedz jauns pieteikums par apstiprināšanu.

3. Pirmapstrādātāju vadītāji, kas atbildīgi par apstiprinājuma atsaukšanu apzinātas rīcības vai nopietnas nolaidības dēļ, nedrīkst vadīt citu apstiprinātu pirmapstrādātāju vai iesniegt apstiprinājuma pieteikumu sankcijas piemērošanas pirmajā gadā.

VIII SADAĻA

Komisijai sniedzamie paziņojumi

54. pants

Katra attiecīgā dalībvalsts nekavējoties paziņo Komisijai:

a) par 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanu;

b) par ražotāju grupas atzīšanas atteikumu vai anulēšanu, norādot atzīšanas atteikuma vai anulēšanas iemeslus;

c) par audzēšanas līgumu un par katras dalībvalsts apstiprināto pirmapstrādes uzņēmumu reģistrāciju atbildīgo iestāžu nosaukumus un adreses. Komisija publicē šo iestāžu un apstiprināto pirmapstrādes uzņēmumu sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā;

d) par 12. panta 1. punkta piemērošanu;

e) par 20. panta 1. punkta piemērošanu;

f) par lēmumiem, ko tā gatavojas pieņemt saskaņā ar 27. panta 4. punktu;

g) par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 28. panta 1. punktu;

h) par tiem noteikumiem valsts rezerves izveidošanai un objektīvajiem kritērijiem valsts rezerves sadalei, kas pieņemti saskaņā 29. panta 2. un 3. punktu;

i) par daudzumiem, kas šķirņu grupās pārnesti uz pastāvīgu laiku, ievērojot 33. pantu;

j) par daudzumiem, kam piemērota kvotu atpirkšana, un par daudzumiem, kas atpirkti pa šķirņu grupām saskaņā ar 35. pantu;

k) par valsts pasākumiem, kas veikti, lai piemērotu šo regulu;

l) visu citu informāciju, kas Komisijai vajadzīga, lai veiktu pienācīgu pārvaldību.

Lai paziņotu informāciju, kas norādīta šajā pantā, izmanto datorizēto datu bāzi, kas izveidota saskaņā ar integrētu administrācijas un kontroles sistēmu.

IX SADAĻA

Pagaidu noteikumi un nobeiguma noteikumi

55. pants

Atkāpjoties no 3. panta 1. punkta f) apakšpunkta, attiecībā uz 1999. gada ražu ražotāji, kas ir vairāk nekā vienas ražotāju grupas biedri, par savu izstāšanos var paziņot grupai rakstiski līdz 1999. gada 31. janvārim.

56. pants

Ar šo, sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, atceļ Regulu (EEK) Nr. 3478/92, (EEK) Nr. 84/93 un (EK) Nr. 1066/95.

57. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro, sākot no 1999. gada ražas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1998. gada 22. decembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER

I PIELIKUMS

GARANTIJAS SLIEKŠŅA PROCENTI RAŽOTĀJU GRUPU ATZĪŠANAI DALĪBVALSTIJ VAI NOTEIKTIEM RAJONIEM

Ražotāju grupas reģistrācijas dalībvalsts vai noteikts rajons	Procenti
Vācija, Spānija (izņemot Kastīliju un Leonu, Navarru un Kampeso zonu Basku zemē), Francija (izņemot Ziemeļfranciju-Padekalē un Pikardiju), Itālija, Portugāle (izņemot Azoru autonomo apgabalu), Beļģija, Austrija	2 %
Grieķija (izņemot Ēpeiru), Azoru autonomais apgabals (Portugāle), Ziemeļfrancija-Padekalē un Pikardija (Francija)	1 %
Kastīlija un Leona (Spānija), Navarra (Spānija), Kampeso zona Basku zemē (Spānija), Ēpeira (Grieķija)	0,4 %

II PIELIKUMS

ATZĪTI RAŽOŠANAS APGABALI

Šķirņu grupa saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 pielikumu	Dalībvalsts	Ražošanas apgabali
I. Dūmos kaltēta tabaka	Vācija	Šlēsviga-Holšteina, Lejassaksija, Bavārija, Reinzeme-Pfalca, Bādene-Virtemberga, Hesene, Sārzeme, Brandenburga, Meklenburga-Priekšpomerānija, Saksija, Saksija-Anhalte, Tīringene
	Grieķija	Trāķija, Austrummaķedonija, Vidusmaķedonija, Rietummaķedonija, Tesālija, Ēpeira, Austrumu Centrālgrieķija, Rietumu Centrālgrieķija, Peloponēsa
	Francija	Akitēna, Viduspireneji, Overņa-Limuzēna, Šampaņa-Ardenna, Elzasa-Lotringa, Rona-Alpi, Franškontē, Provansa-Alpi-Azūra krasts, Luāras apgabals, Vidusfrancija, Puatū-Šarente, Bretaņa, Langdoka-Rusijona, Normandija, Burgundija, Ziemeļfrancija-Padekalē, Pikardija, Ildefransa
	Itālija	Friuli, Veneta, Lombardija, Pjemonta, Toskāna, Marke, Umbrija, Lacija, Abruci, Molīze, Kampānija, Bazilikata, Apūlija, Kalabrija
	Spānija	Estremadūra, Andalūzija, Kastīlija un Leona, Kastīlija-Lamanča
	Portugāle	Iekšējā Beira, Austrumu Ribateižu, Alentešu, Azoru autonomais apgabals
	Austrija	Burgenlande, Lejasaustrija, Augšaustrija, Štīrija
II. Ēnā kaltēta gaišā tabaka	Beļģija	Flandrija, Eno, Namīra, Luksemburga
	Vācija	Bavārija, Reinzeme-Pfalca, Bādene-Virtemberga, Hesene, Sārzeme, Brandenburga, Meklenburga-Priekšpomerānija, Saksija, Saksija-Anhalte, Tīringene
	Grieķija	Austrummaķedonija, Vidusmaķedonija, Rietummaķedonija, Tesālija
	Francija	Akitēna, Viduspireneji, Overņa-Limuzēna, Elzasa-Lotringa, Rona-Alpi, Franškontē, Luāras apgabals, Vidusfrancija, Puatū-Šarente, Bretaņa, Burgundija, Langdoka-Rusijona, Šampaņa-Ardenna, Ildefransa
	Itālija	Veneta, Lombardija, Pjemonta, Umbrija, Emīlija Romanja, Lacija, Abruci, Molīze, Kampānija, Bazilikata, Apūlija, Sicīlija, Friuli, Toskāna, Marke
	Spānija	Estremadūra, Andalūzija, Kastīlija un Leona, Kastīlija-Lamanča
	Portugāle	Beiras, Austrumu Ribateižu, apgabals starp Douru un Minju upēm, *Tras os Montes* apgabals, Azoru autonomais apgabals
	Austrija	Burgenlande, Lejasaustrija, Augšaustrija, Štīrija
III. Ēnā kaltēta tumšā tabaka	Beļģija	Flandrija, Eno, Namīra, Luksemburga
	Vācija	Reinzeme-Pfalca, Bādene-Virtemberga, Hesene, Sārzeme, Bavārija, Brandenburga, Meklenburga-Priekšpomerānija, Saksija, Saksija-Anhalte, Tīringene

Šķirņu grupa saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2075/92 pielikumu	Dalībvalsts	Ražošanas apgabali
	Francija	Akitēna, Viduspireneji, Langdoka-Rusijona, Overņa-Limuzēna, Puatū-Šarente, Bretaņa, Luāras apgabals, Vidusfrancija, Rona-Alpi, Provansa-Alpi-Azūra krasts, Franškontē, Elzasa-Lotringa, Šampaņa-Ardenna, Pikardija, Ziemeļfrancija-Padekalē, Normandija, Burgundija, Reinjona
	Itālija	Friuli, Trentīna, Veneta, Toskāna, Lacija, Molīze, Kampānija, Apūlija, Sicīlija
	Spānija	Estremadūra, Andalūzija, Kastīlija un Leona, Kastīlija-Lamanča, Valensija (Autonomais apgabals), Navarra, Larjoha, Katalonija, Madride, Galisija, Astūrija, Kantabrija, Kompecas apgabals Basku zemē, Lapalma (Kanāriju salas)
	Austrija	Burgenlande, Lejasaustrija, Augšaustrija, Štīrija
IV. Karstumā kaltēta tabaka	Itālija	Veneta, Toskāna, Umbrija, Lacija, Kampānija, Marke Itālija
	Spānija	Estremadūra, Andalūzija
V. Saulē kaltēta tabaka	Grieķija	Ziemeļmaķedonija, Tesālija, Ēpeira, Austrumu Centrālgrieķija, Rietumu Centrālgrieķija, Peloponēsa, Trāķija un salas
	Itālija	Lacija, Abruci, Molīze, Kampānija, Bazilikata, Apūlija, Sicīlija
VI. Basmas	Grieķija	Trāķija, Austrummaķedonija, Vidusmaķedonija, Rietummaķedonija, Tesālija, Rietumu Centrālgrieķija
VII. *Katerini* un līdzīgas šķirnes	Grieķija	Austrummaķedonija, Vidusmaķedonija, Rietummaķedonija, Tesālija, Ēpeira, Austrumu Centrālgrieķija, Rietumu Centrālgrieķija
VIII. Klasiskā *Kaba Koulak, Elassona, Myrodata de Agrinion, Zichnomyrodata*	Grieķija	Austrummaķedonija, Vidusmaķedonija, Rietummaķedonija, Tesālija, Ēpeira, Austrumu Centrālgrieķija, Rietumu Centrālgrieķija, Peloponēsa un salas, Trāķija

III PIELIKUMS

OBLIGĀTĀS KVALITĀTES PRASĪBAS

Tabakai, par ko var pretendēt uz piemaksu, kura minēta Regulas (EEK) Nr. 2075/92 3. pantā, jābūt ar tirgus prasībām atbilstīgu kvalitāti, ņemot vērā attiecīgajai šķirnei raksturīgās īpašības, un tajā nedrīkst būt:

a) lapu daļu;

b) krusas bojātu lapu;

c) lapu ar nopietniem bojājumiem, kas skar vairāk par trešdaļu no lapas virsmas;

d) lapu, kam vairāk nekā 25 % no virsmas sabojājušas slimības vai insekti;

e) lapu ar pesticīdu pēdām;

f) nenobriedušu vai krāsas ziņā izteikti zaļu lapu;

g) salnas bojātu lapu;

h) pelējuma vai puves bojātu lapu;

i) lapu ar neizžāvētu dzīslojumu, kas ir mitrs vai ko skārusi puve, vai ar mīkstiem vai lieliem kātiem;

j) lapu no atzariem vai sānu dzinumiem;

k) lapu, kam ir minētajai šķirnei neraksturīgs aromāts;

l) lapu, kam vēl pielipusi zeme;

m) lapu, kuru mitruma saturs ir lielāks par četru punktu mitruma saturu, kas noteikts IV pielikumā.

IV PIELIKUMS

MITRUMA SATURS, KAS MINĒTS 15. PANTĀ

Šķirņu grupa		Mitruma saturs (%)
I.	Dūmos žāvēta tabaka	16
II.	Ēnā kaltēta gaišā tabaka	
	Vācijā, Francijā, Beļģijā, Austrijā, Portugālē – Azoru autonomajā apgabalā	22
	Citās dalībvalstīs un citos atzītos ražošanas apgabalos Portugālē	20
III.	Ēnā kaltēta tumšā tabaka	
	Beļģijā, Vācijā, Francijā, Austrijā	26
	Citās dalībvalstīs	22
IV.	Karstumā kaltēta tabaka	22
V.	Saulē kaltēta tabaka	16
VI.	Basmas	16
VII.	*Katerini*	16
VIII.	Klasiskā *Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata*	16

V PIELIKUMS

A. **Piemaksas sadalījuma noteikumi**

1. Piemaksa sastāv no:

   — īpašā atbalsta, kas ir 2 % no piemaksas,

   — piemaksas mainīgās daļas, tie ir piemaksas procenti, kas pielāgoti pēc šķirņu grupām un dalībvalstīm, kā parādīts B sadaļā saskaņā ar 15. panta 1. punktu,

   — piemaksas nemainīgās daļas, tā ir starpība starp piemaksu, no kuras atņemta summa, kas ieturēta Fonda finansēšana, un īpašā atbalsta summa, un piemaksas mainīgo daļu.

2. Papildu summu, kas noteikta Regulas (EEK) Nr. 2075/92 3. panta 2. punktā, pievieno piemaksas nemainīgajai daļai.

B. **Attiecība starp mainīgo daļu un piemaksu**

1999. gadam

	I Dūmos kaltēta tabaka	II Ēnā kaltēta gaišā tabaka	III Ēnā kaltēta tumšā tabaka	IV Karstumā kaltēta tabaka	V Saulē kaltēta tabaka	Citas		
						VI Basmas	VII *Katerini*	VIII *Kaba koulak*
Itālija	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Grieķija	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Spānija	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugāle	20 %	20 %						
Francija	20 %	20 %	20 %					
Vācija	20 %	20 %	20 %					
Beļģija		20 %	20 %					
Austrija	20 %	20 %	20 %					

2000. gadam

	I Dūmos kaltēta tabaka	II Ēnā kaltēta gaišā tabaka	III Ēnā kaltēta tumšā tabaka	IV Karstumā kaltēta tabaka	V Saulē kaltēta tabaka	Citas		
						VI Basmas	VII *Katerini*	VIII *Kaba koulak*
Itālija	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %			
Grieķija	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Spānija	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugāle	25 %	25 %						
Francija	25 %	25 %	25 %					
Vācija	25 %	25 %	25 %					
Beļģija		25 %	25 %					
Austrija	25 %	25 %	25 %					

2001. gadam un turpmākajām ražām

	I Dūmos kaltēta tabaka	II Ēnā kaltēta gaišā tabaka	III Ēnā kaltēta tumšā tabaka	IV Karstumā kaltēta tabaka	V Saulē kaltēta tabaka	Citas		
						VI Basmas	VII *Katerini*	VIII *Kaba koulak*
Itālija	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Grieķija	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Spānija	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugāle	35 %	35 %						
Francija	35 %	35 %	40 %					
Vācija	35 %	35 %	40 %					
Beļģija		35 %	40 %					
Austrija	35 %	35 %	40 %					

C. **Piemaksas mainīgā daļa**

Piemaksas mainīgā daļa ir vienāda ar:

$$\left[A/\text{summa}(QL \times PP)\right] \times (QL \times PP)$$

.Kur A ir ražotāju grupai pieejamās mainīgās piemaksas kopējais apjoms par šķirņu grupu, QL ir partijā piegādātais daudzums, bet PP ir iepirkuma cena par katru ražotāju grupas biedra piegādāto partiju attiecīgajā grupā.

Attiecībā uz katru šķirņu grupu ražotāju grupai jādala attiecīgajai šķirņu grupai pieejamais piemaksas mainīgās daļas apjoms ar partijā piegādāto daudzumu summu, kas reizināta ar iepirkuma cenu katrai partijai. Šā dalījuma rezultāts jāreizina ar lielumu, kas iegūts, katras partijas daudzumu reizinot ar tās iepirkuma cenu. Mainīgā piemaksa, kas vienāda ar nulli, attiecas uz partijām, kuras pārdotas par cenu, kas ir starp minimālo cenu un minimālo cenu plus 40 % par katru šķirņu grupu, ko izaudzējusi ražotāju grupa.

VI PIELIKUMS

KOPIENAS METODES JĒLTABAKAS MITRUMA SATURA NOTEIKŠANAI

I. LIETOJAMĀS METODES

A. *Bodesona (Beaudesson) metode*

1. Aprīkojums

Bodesona EM10 žāvēšanas skapis

Elektriskais žāvējamais aparāts ar siltu gaisu, kurā gaiss plūst cauri paraugam, kas jāizžāvē, ar pastiprinātu konvekciju, izmantojot īpašu ventilācijas fēnu. Mitruma saturu nosaka, nosverot paraugu pirms un pēc žāvēšanas, atlikumu kalibrējot tā, lai nolasījumā ar precizitāti līdz 10 g izmantotais daudzums tieši atbilstu mitruma satura lielumam procentos.

2. Procedūra

10 gramu daudzumu iesver pannā ar caurumotu dibenu un tad liek žāvēšanas kolonnā, kur to atbalsta uz spirālveida gredzena. Žāvējamo skapi ieslēdz uz piecām minūtēm, kuru laikā siltais gaiss žāvē paraugu apmēram 100 °C. Pēc piecām minūtēm automātisks taimeris pārtrauc procesu. Gaisa temperatūru žāvēšanas procesa beigās reģistrē no iekšpusē iemontēta termometra. Paraugu nosver un tā mitruma saturu precīzi nolasa un koriģē pēc vajadzības, pieliekot vai atņemot 10 % atbilstīgi temperatūras nolasījumam, izmantojot aparātam paredzēto skalu.

B. *Brabandera metode*

1. Aprīkojums

Brabandera žāvējamais skapis

Elektriskais žāvējamais aparāts, kas sastāv no termostatētas cilindriskas kameras, ko vēdina ar pastiprinātu konvekciju un kurā vienlaikus ieliktas 10 metāla pannas, no kurām katrā ir 10 g tabakas. Šīs pannas liek uz paliktņa, kuru var pagriezt ar Brabandera žāvējamo skapi 10 dažādos stāvokļos, kas ļauj katru no pannām pēc žāvēšanas novietot stāvoklī, kurā to var nosvērt aparāta iekšpusē: sviru sistēma ļauj katru no pannām pagriezienā novietot uz iebūvētiem svariem, neizņemot paraugus no kameras. Svariem ir optiskā skala, un tie ļauj veikt tiešus mitruma satura nolasījumus. Otri svari ir pievienoti aparātam, un tos izmanto tikai tam, lai nosvērtu sākotnējos daudzumus.

2. Procedūra

Termostats ir ieregulēts 110 °C temperatūrā.

Kameru iepriekš sakarsē: minimālais laika posms – 15 minūtes.

Nosver 10 paraugus pa 10 g.

Piepilda žāvējamo skapi.

Paraugus žāvē 50 minūtes.

Nolasa svaru kopējā mitruma satura noteikšanai.

C. *Citas metodes*

Dalībvalstis var lietot citas mērījumu metodes, jo īpaši tādas, kas pamatojas uz attiecīgās partijas elektriskās pretestības vai dielektrisko īpašību noteikšanu, ar nosacījumu, ka rezultātus kalibrē, pamatojoties uz reprezentatīva parauga pārbaudi ar kādu no A vai B punktā minētajām metodēm.

II. PARAUGU ŅEMŠANA

Ņemot lapu tabakas paraugus tās mitruma satura noteikšanai ar vienu no metodēm, kas minētas I sadaļas A vai B punktā, jāievēro šāda procedūra.

1. Paraugu atlase

No katras ķīpas atlasa tai proporcionālu lapu skaitu. Atlasītajam lapu skaitam jābūt pietiekamam, lai pienācīgi pārstāvētu visu ķīpu.

Paraugā vienādos daudzumos jāiekļauj lapas no ķīpas ārpuses, lapas no vidus un lapas, kas ir starp ārpusi un ķīpas vidu.

2. Sasmalcināšana

Visas atlasītās lapas sajauc kopā plastmasas maisā un dažus kilogramus no tām sakapā (griezumu platums – 0,4 līdz 2 mm).

3. Apakšatlase

Pēc sakapāšanas pamatīgi sajauc sakapātās lapas un paņem raksturīgu paraugu.

4. Mērīšana

Mērījumus jāveic visam šim samazinātajam paraugam un jāveic piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka:

— nerodas nekādas izmaiņas mitruma saturā (gaisa un ūdens necaurlaidīgs maiss vai tvertne),

— parauga viendabīgumu neietekmē atkritumu nosēšanās.

III. PARAUGU LIELUMI, PARAUGU ŅEMŠANAS BIEŽUMS UN METODE KORIĢĒTĀ SVARA APRĒĶINĀŠANAI

— lai noteiktu jēltabakas mitruma saturu, ir jāņem vismaz trīs paraugi no katra ražotāja katras piegādes par katru šķirņu grupu. Ražotāji un pirmapstrādātāji piegādes laikā var prasīt palielināt ņemamo paraugu skaitu,

— vienas un tās pašas dienas laikā piegādātās tabakas svars šķirņu grupā ir jāpielāgo saskaņā ar vidējo izmērīto mitruma saturu. Ja vidējais mitruma saturs ir mazāk kā par vienu punktu augstāks vai zemāks nekā standarta mitruma saturs, nekoriģē tās tabakas svaru, par kuru var pretendēt uz piemaksu,

— koriģētais svars ir: vienā un tajā pašā dienā piegādātās tabakas kopējais tīrsvars šķirņu grupā x (100 – vidējais mitruma saturs)/(100 – standarta mitruma saturs minētajai šķirnei). Vidējais mitruma saturs jānorāda ar veselu skaitli, kas noapaļots uz leju decimāldaļskaitļiem starp 0,01 un 0,49 un uz augšu – decimāldaļskaitļiem starp 0,50 un 0,99.